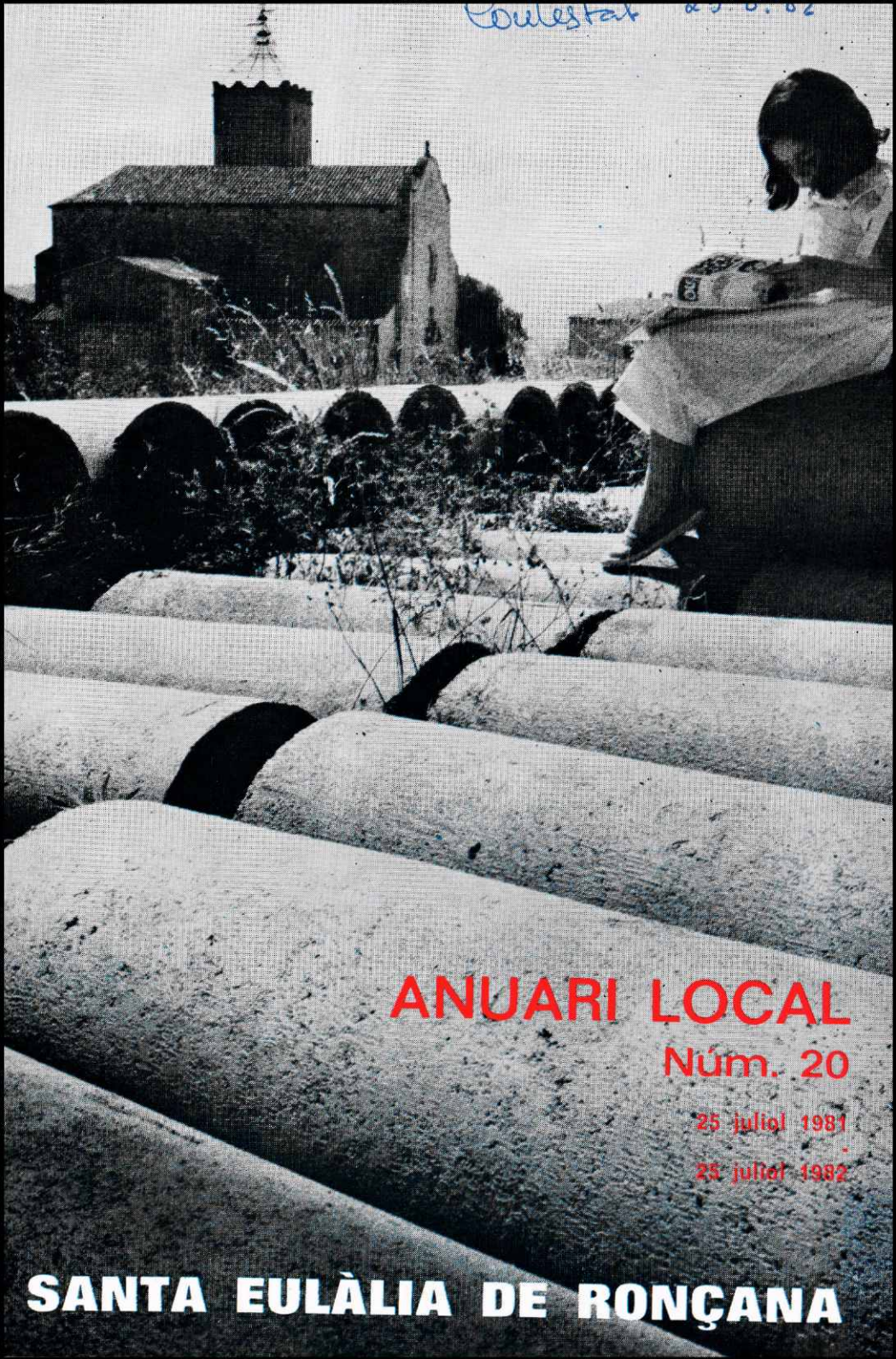

Coulestat 25.6.82

ANUARI LOCAL

Núm. 20

25 juliol 1981

25 juliol 1982

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

S U M A R I

	Pàg.
Pòrtic	1
Ajuntament	2
Juzgado de Paz	8
La actualidad 50 años atrás	10
Església	15
Centre de Cultura Sant Jordi	16
Vehicles que hi ha a Santa Eulàlia	17
Asistencia Social	18
Escola Pública Ronçana	19
Associació de Pares d'Alumnes	20
Escola de Segon Ensenyament La Vall del Tenes	22
Parvulari Santa Eulàlia	24
Cambra Agrària Local	25
Unió de Pagesos informa	26
L'impost del Cadastre a Santa Eulàlia	28
Festa Major 1982	30
Concurs de Dibuix	33
Concurs de Fotografia	34
Cases que tenen història: Can Gafa	37
Esports - Futbol	44
Societat de Caçadors	48
U.E.C. :	50
El riu Tenes	51
La Revista «Ronsana»	52
Teatre.	53
Coral Santa Eulàlia	54
Esplai.	55
Gitanes	56
Cada any un personatge: Francesc Duran	60
Padró d'habitants	62
Moviment demogràfic	63
Humor	64

Portada:

3er. Premi del XVII Concurs Provincial de Fotografia
Obra de Josep Martínez, de Castelldefels

D. Legal B. - 30.120 - 1982.

I. G. Santa Eulàlia - Santa Eulàlia de Ronçana

PÒRTIC

Aquest anuari que teniu a les mans és el fruit d'un treball coordinat i desinteressat d'una colla de persones que estimen el nostre poble.

La participació i col·laboració són necessàries en molts aspectes de la vida local si volem progressar. Tots sabem que tenim professionals per a marcar unes pautes a seguir i unes fites a assolir, però aquestes no seran possibles si no és amb la solidaritat de tots.

La nostra «Festa Major» tan sols pot tenir èxit i ressonància si hi som tots; uns organitzant i els altres participant o solament assistint.

Deixem les cabòries i visquem plenament, tots plegats, aquests dies de festa.

Jaume Valls
BATLLE

AJUNTAMENT

Exposem, a continuació, un resum de les activitats de l'Ajuntament des del mes de Juliol de 1981 fins el Juliol de 1982.

CORPORACIÓ MUNICIPAL

— En la sessió de 18 de març el conseller Tinent d'Alcalde Sr. Vicenç Barnils i Girbau va presentar la seva renúncia al càrrec de Tinent d'Alcalde i Conseller d'aquesta Corporació en representació del partit polític de Convergència i Unió. Tenint en compte el que disposa la Llei de Règim Local i el Reglament d'Organització i Funcionament i Règim Jurídic de les Corporacions Locals, de 17 de maig de 1952, es va acceptar la renúncia presentada.

— Com a conseqüència de la renúncia voluntària del Sr. Vicenç Barnils i Girbau, la Junta Electoral de Zona va nomenar al que segueix a la llista del partit polític de Convergència i Unió, en Josep Ciurans i Roura, pel mateix càrrec, la Corporació li donà la benvinguda i li desitjà molts èxits en la tasca de conseller, lamentant l'absència del Sr. Barnils al qui se li agraeixen els serveis prestats.

— El Sr. Alcalde va donar compte del nomenament de Tinent d'Alcalde a favor del Conseller en Josep Valls i Bassa, per haver cessat voluntàriament en Vicenç Barnils i Girbau.

— El dia 18-9-81 prengué possessió del seu càrrec el nou Secretari Ramón Cadenas Herrero, pertanyent al Cos Nacional de Secretaris de 3.ª categoria, que va ésser nomenat per l'ordre del Ministeri d'Administració Territorial publicada en el BOE n.º 198 de 19 d'agost i amb caràcter de propietat.

— El setembre va cessar com a Secretari interí en Xavier Muro i Bas, traslladant-se al poble de Sant Pere de Vilamajor, com a Secretari en propietat.

— Va entrar a formar part de la plantilla de funcionaris, com auxiliar d'aquest Ajuntament, la Srta. Lurdes Gimeno Maspons, després d'haver superat amb èxit les proves que es portaren a efecte i segons la proposta del Tribunal Qualificador el dia 5 de maig.

— Aquest Ajuntament es va adherir i forma part a la Comissió Gestora per defensa de la Conca del Besòs, degut al greu estat de degradació i contaminació que la fa situar en els primers llocs d'Espanya i d'Europa pel que fa referència a la gravetat de la situació, designant al regidor Sr. Jo-

sep Valls i Bassa com a coordinador entre l'Ajuntament de Santa Eulàlia i la Comissió Permanent de la Conca del Besós.

— Per part del Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació de la Generalitat de Catalunya es va procedir a realitzar una campanya per a la Normalització Lingüística patrocinada per la Generalitat i organitzada per Ajuntaments i entitats cíviques i culturals a la qual aquest Ajuntament es va adherir.

PRESSUPOST

El Pressupost Ordinari per aquest any ha estat aprovat pel Ple i s'eleva a 46.355.000 ptes. El desgloss per capítols és el següent:

Estat de despeses:

Cap. 1.— Remuneracions de personal	15.105.400 ptes.
» 2.— Compra de béns corrents i de serveis	20.820.000 »
» 3.— Interessos	3.350.000 »
» 4.— Transferències corrents	3.768.000 »
» 7.— Transferències de capital	1.500.000 »
» 9.— Variació de passius financers	1.811.600 »
Total	46.355.000 ptes.

Estat d'ingressos:

Cap. 1.— Impostos directes	21.171.000 ptes.
» 2.— Impostos indirectes	2.205.598 »
» 3.— Taxes i altres ingressos	16.099.947 »
» 4.— Transferències corrents	6.868.455 »
» 5.— Ingressos patrimonials	10.000 »
Total	46.355.000 ptes.

El Pressupost d'Inversions d'enguany es va aprovar pel Ple el dia 28 de juny, essent el següent resum:

INGRESSOS:

Subvencions entitats oficials	25.748.105 ptes.
Aportació superàvit any 1981	10.080.256 »
Contribucions Especials... ..	32.141.858 »
Crèdits a concertar	13.544.671 »
Total	81.514.890 ptes.

DESPESES:

Pavimentació sector Can Mallorca	22.009.726 ptes.
Pavimentació carretera de Caldes	10.050.000 »
Coberta Pista poliesportiva, 1. ^a fase.	38.858.954 »
Aigües	10.596.210 »
Total	81.514.890 ptes.

— Es va acordar demanar un crèdit de 3.516.157 ptes., al 12% d'interès, a la Caixa d'Estalvis de Catalunya i un préstec de 10.000.000 ptes. al 16 % d'interès a la mateixa Caixa. Aquests préstecs són per a finançar el Pressupost d'Inversions i Extraordinari, principalment per a la instal·lació de tuberia per pujar aigua des de Can Magre fins a la Urb. Puigdomènech i compra d'un pou subministrador d'aigua.

— Es realitzà una operació de tresoreria per 1982, per import de 10.000.000 ptes., amb la Caixa d'Estalvis de Catalunya a fi de poguer atendre tots els pagaments que s'estimin necessaris durant el primer semestre de 1982.

— Es va acordar demanar la col·laboració a la Caixa d'Estalvis de Catalunya d'aquesta localitat pel cobrament dels impostos, taxes i altres arbitris, corresponents a l'any 1982 i següents, fins que aquest Ajuntament acordi la modificació.

URBANISME

— Es van acceptar els terrenys oferts pel Sr. Josep Maria Maspons Casades en concepte de zona verda i equipament corresponent a la «Font d'abric» a fi que el sector sigui qualificat com a sòl urbà dins de les Normes Subsidiàries de Planejament del terme municipal, actualment en tràmit.

— També es van acceptar els terrenys oferts per Pideca S.A. en concepte de la zona verda i equipament de la Urbanització Pinedes del Castell, a fi que sigui qualificat com a sòl urbà dins de les Normes Subsidiàries de Planejament, actualment en tràmit.

— Es va aprovar el projecte, fet per l'arquitecte municipal, per pavimentació del sector de Can Mallorca amb un pressupost de 22.009.726 ptes.

— S'han encomanat la confecció de projectes als Tècnics Municipals relatius a la pavimentació de la Carretera de Caldes, Urb. Sant Isidre i Can Mallorca, ja que es troben en mal estat.

OBRES

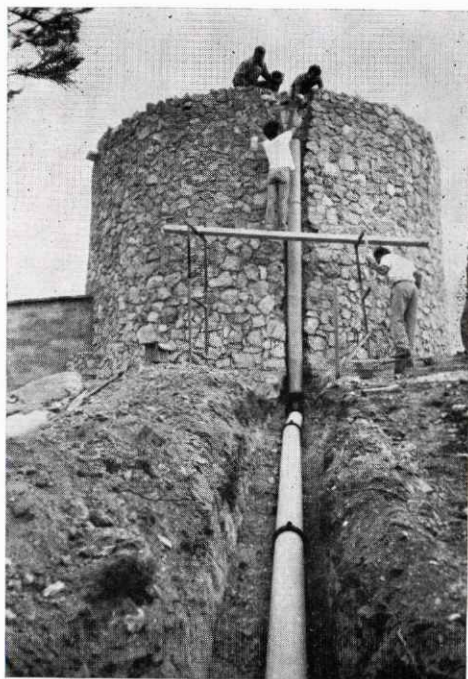
— Hem de donar coneixement que es va aprovar el projecte tècnic per cobrir la pista poliesportiva, redactat per l'arquitecte municipal, portant-se a terme l'execució material en dues fases, la primera fase es durà a terme dins de l'exercici de 1982; demanant la inclusió d'aquestes obres en el Pla de la Direcció d'Esports de la Generalitat, comproment-se la Corporació al pagament de la diferència existent entre el pressupost i la subvenció que concedeixi la Direcció General d'Esports, demanant que s'inclogui en el Pressupost d'Inversions per 1982 la quantitat que correspongui a la 1.ª fase a realitzar durant l'exercici actual.

— Per part de la Direcció General d'Esports de la Generalitat de Catalunya ha sigut concedida una ajuda econòmica, a fons perdut, de 18.000.000 de ptes. per a cobrir la pista poliesportiva, 1.ª fase, a realitzar durant aquest any. També hem rebut per part de la Diputació Provincial una ajuda de 2.500.000 ptes. pel mateix fi i a fons perdut.

— S'ha demanat la inclusió al Pla d'Acció Municipal 1982 de les obres de Projecte de perforació d'un pou i canonada d'aigües des de Can Magre

fins al dipòsit del sector Puigdomènech; l'ampliació de planta baixa porxo i planta pis, de diverses dependències del Grup Escolar Ronçana; urbanització del camí de Caldes, tram entre la Crta. de Caldes i el carrer de Can Tabac, i acondicionament i coberta de la pista poliesportiva existent, 2.ª fase.

— S'ha portat a terme la realització de les clavegueres del casc antic de la Sagrera i del Torrent de les Tres pedres, estant en l'actualitat pendent de realitzar la depuradora de la claveguera del casc antic.

L'aigua arriba al dipòsit distribuïdor

— En el mes d'agost de 1981 es varen acabar les obres de pujada d'aigües des de Can Magre fins al dipòsit de la Urbanització Puigdomènech, solucionant així una part molt important del problema de manca d'aigua a diferents zones de la població.

— Durant aquest any s'ha procedit a la retolació de carrers de diferents urbanitzacions, esperant poguer acabar de retolar tots els carrers del poble en poc temps.

— S'han contractat sis persones de l'atur per sis mesos, a fi de poguer realitzar diverses obres dins del terme municipal. Actualment estan treballant en l'ampliació del Cementiri Municipal.

Un nou cotxe pels serveis municipals

MANCOMUNITAT

Es va acordar una proposta de pactes per a subscriure entre els Ajuntaments de Bigues i Riells, Lliçà d'Amunt, Lliçà d'Avall i Santa Eulàlia, fins en tant sigui legalitzada la Mancomunitat intermunicipal pel funcionament del Centre de 2.^{on} Ensenyament «La Vall del Tenes», a fi de poder realitzar les obres d'ampliació del Centre de BUP i Formació Professional.

Es va demanar, en representació de la Mancomunitat de la Vall del Tenes, perquè aquesta no estava definitivament legalitzada, una subvenció a fons perdut pel manteniment de Serveis Socials de Base al Departament de Sanitat i Seguretat Social de la Generalitat de Catalunya. Ha estat ja posat en funcionament.

Atesa la convocatòria del Pla d'Obres i Serveis, any 1982, la corporació va demanar la inclusió en el Pla d'un escorxador per la mancomunitat en projecte de Lliçà d'Amunt, Lliçà d'Avall, Bigues i Riells i aquest Ajuntament. També va demanar la inclusió de l'acondicionament de la Crta. de la Sagrera els quals han sigut denegats.

SERVEIS

— Durant aquest any s'ha procedit a la compra de contenidors d'escombraries, vistes les necessitats existents, als efectes de facilitar per a tothom un millor servei.

— Així, mateix es va aprovar el pagament de llum de tres urbanitzacions Can Juli (un sector), Can Marquès i Primavera, no acceptant la xarxa de distribució de cada una d'elles ni obligant-se l'Ajuntament a la reparació de les mateixes, essent tot a càrrec de les esmentades urbanitzacions.

— També es va autoritzar la creació del Servei Social de Base, segons el que disposa l'ordre de 24 de maig de 1982, sobre la convocatòria d'ajudes per el manteniment de Serveis Socials de Base i publicat en el Diari de la Generalitat de 11-6-82.

Durant aquest any es va procedir, amb col·laboració de la Diputació Provincial de Barcelona, al tractament contra la processionària del pi realitzant-se en una extensió de 580 Ha. la qual ha resultat molt satisfactòria. Per aquest any s'ha demanat un segon tractament a fi de poguer eliminar de forma definitiva l'esmentada plaga.

RELACIÓ DE NOIS ALLISTATS L'ANY 1982

Pere Arimany Ciurans
Anselm Arnau Garcia
Josep Barri Montes
Jordi Blanco de Alba Freixa
Josep Bonet Maspons
Pere Cabot Barbany
Jordi Estrany Roger
Jaume Flaqué Coll
Enric Gascón Ramón
Manuel Gómez Sanz
Pere Lancho Martín

Miguel Maspons Bonet
Francisco Peinado Aguilar
Benjamí Pérez Carmona
Francesc Pérez Fontseca
Ramon Puigdomènech Villegas
Sebastià Restorí Montero
Josep-Lluís Ribas Muñoz
Vicenç Riera Quintana
Pastor Roldán Pérez
Josep Roura Ciurans

Els joves allistats el 1982.

JUZGADO DE PAZ

La Administración de Justicia sigue, en nuestro pueblo, con el índice de crecimiento que la actual situación proporciona. Cuando el Sr. Secretario Judicial tomó posesión de su cargo, hace algo más de una década, los asuntos judiciales podían ser atendidos con una mínima dedicación semanal; ahora, después de once años, son necesarias más de doce horas a la semana para atenderlos. Cada día que transcurre se observa con asombro que los despachos y diligencias a cumplimentar presentan un mayor volumen y ofrecen un determinado aspecto que obliga al funcionario a obtener una mejor preparación técnica, puesto que muchas de las actuaciones que hasta ahora venían siendo atendidas directamente por los Juzgados superiores, son transferidas a los inferiores o de menor rango, puesto que en aquellos se produce el mismo fenómeno de acumulación de mayor número de casos. —Tomemos por ejemplo el caso que hace poco ha tenido lugar en nuestro Partido. A la vista de que los Juicios alcanzaban una cifra escalofriante del orden de los 6.000 al año, la Dirección Gral. de Justicia se ha visto obligada a crear un segundo Juzgado de Distrito; sin embargo los Juzgados de Paz, que a su vez tendrán mayor número de asuntos a cumplimentar derivados de ese nuevo Juzgado, siguen con el mismo personal y con las mismas dotaciones—.

La situación judicial en municipios de menos de 5.000 habitantes es problemática en todos los sentidos y en todas las situaciones imaginables al nivel que sea, y lo que procede es agradecer a los Ayuntamientos respectivos el apoyo que en todo momento les prestan. Siempre se espera y se tiene confianza en que, algún día, la Administración tome conciencia de estas situaciones y se adopten las medidas necesarias para regularizar definitivamente estos casos.

Capítulo aparte merece la convocatoria de las vacantes existentes dentro del marco judicial de nuestra localidad, pues existen sin cubrir desde hace varios años, las plazas de Juez de Paz Sustituto y Fiscal Titular, cosa que se ha puesto de manifiesto en varias ocasiones a la superioridad y sin embargo siempre se ha obtenido la llamada por respuesta y la situación sigue siendo la misma.

En la Secretaría Judicial haría falta, dado el volumen que existe en nuestro Juzgado, el nombramiento de un auxiliar que aliviase, en lo posible, la labor del Secretario, ya fuese en los propios asuntos ordinarios ya en el Registro Civil; al igual que debería cubrirse la plaza de Agente Judicial, la cual desempeña, desde hace ya varios años y con carácter de habilitado, el Sr. Cartero local, quien por su trabajo percibe una indemnización anual que dada su «cuantía» no cabe ni tan siquiera anotarla; lo que sí es cierto es que no sería hallada persona alguna que por dicha cantidad, «oposítase» a dicho cargo. Vaya por delante mi agradecimiento público a dicha persona

*El Batlle de l'Ajuntament
de
Santa Eulàlia de Ronçana*

Saluda

a Rafael Ballus, Alcalde de Granollers, i es
complau a convidar-lo als actes de la Festa
Major que es celebrarà els dia 6,7 i 8 d'agost
segons programa adjunt.

Taume Valls i Bassa

*amb aquest motiu, te el goig de testimoniar-li la seva consideració
i aprecí.*

Sta. Eulàlia de R. 4 de agost de 19 82

que, en sus horas de asueto, se dedica a ofrecer su servicio a la Administración Local de Justicia.

Podríamos seguir relatando situaciones de toda índole pero considero que cualquier convecino se identifica perfectamente con todo lo expuesto.

A todo lo dicho sólo falta añadir, por si ello fuera poco, la irregular conducta de algunas personas que, por su reiterado comportamiento, agravan aún más la situación laboral de la Secretaría Judicial, al no comparecer ante el Juez cuando son llamadas para ello mediante citación legal al efecto, obligando a repetir la misma por segunda y tercera vez, llegando, en algunos casos, a obligar al suscrito a ordenar a la Fuerza Pública que sean conducidas a la judicial presencia. —Es totalmente inexplicable que existan mentalidades tan deformes que no comprendan que la presencia ante el Juez es obligada por las leyes y que por más que se esconda la cabeza bajo el ala, acabarán cumpliendo lo dispuesto y acatarán de forma obligada, cumplimentando lo que en un principio se ordenó, estando expuestos a ser sancionados de conformidad con las disposiciones vigentes por su resistencia a la autoridad o su negación de auxilio a la misma—. Por consiguiente, desde las páginas de este ANUARIO, ruego a toda persona que sea requerida de comparecencia ante la autoridad judicial, lo haga en el momento que se le haya señalado, con el fin de no recargar aún más el trabajo que realiza el Sr. Secretario y que no dé pie a que, por mi autoridad, se tengan que tomar medidas lamentables, tanto por quién debe disponerlas cuanto por quién haya de cumplirlas—. Somos una pequeña comunidad vecinal y todos somos amigos; por ello es aún más lamentable llegar a extremos innecesarios ya que con un poco de colaboración de todos, sería más llevadero el trabajo que indiscutible y obligatoriamente hay que llevar a término, de conformidad con las órdenes que se reciben y de acuerdo con las Leyes de Enjuiciamiento.

EL JUEZ DE PAZ TITULAR

José Valls Barnils

La actualidad 50 años atrás

DEL LIBRO DE ACTAS N.º 20, SE TRANSCRIBEN LOS PARRAFOS MAS INTERESANTES

Sesión del día 16-1-1932

Reunidos en la Casa Consistorial, los señores que componen el Ayuntamiento, bajo la presidencia del Sr. Alcalde D. José Brustenga, al objeto de celebrar sesión ordinaria, se declaró, por dicho señor, abierta.

«Que en vista de quejas presentadas contra el albañil y el sepulturero, se llame a los mismos, para que den las explicaciones necesarias».

«Que se confeccione y en la sesión próxima se apruebe los pliegos de condiciones para el arriendo de los derechos de matadero durante el año 1932».

Sesión del día 23-1-1932

«Seguidamente el Sr. Presidente manifestó: Que no teniendo aprobados los presupuestos ordinarios para el presente año, procedía, de conformidad a las disposiciones dictadas, referentes a este objeto, acordar la prórroga del presupuesto del año 1931, para el primer trimestre del año actual. Así se acordó por unanimidad». Asimismo se acordó ratificar los acuerdos referentes al arriendo de los derechos de matadero, una vez aprobado el pliego de condiciones, el cual lo quedó en este acto». Se acuerda autorizar a D. Fernando Martori, Agente de este Municipio, a la Capital, para que cobre los recargos que al mismo pertenecen por: Industrial, Urbana y demás contribuciones».

Sesión del día 21-2-1932

«El Sr. Alcalde manifestó que a causa del cambio de transporte de correspondencia, que como saben los asistentes al acto, venía antes por Granollers, y ahora por Parets, ha sufrido este pueblo un considerable retraso en el reparto ya que mucha de dicha correspondencia, no se sabe porque, se recibe mucho más tarde que anteriormente, dando el caso que se encuentran a faltar muchos diarios, e incluso Boletines Oficiales. El cartero de esta población dice que de continuar recibéndose la correspondencia por Parets tendrá que dimitir, pues con el sueldo asignado no le es posible atender el servicio». Por todo lo expuesto, opina que debe acudir a la Dirección General de Comunicaciones, en súplica de que se reforme este servicio, haciendo que se vuelva a prestar por la línea de Granollers, por ser de gran importancia para este Municipio. — «Se acuerda aprobar las cuentas de socorros a los pobres por el importe de 14'55 ptas». Asimismo se acuerda adquirir el Diccionario Nomenclator de Cataluña. — «Que el Ayuntamiento o una comisión, vea el jardín de la Escuela de Niñas, del cual ha cortado algún árbol la maestra jubilada, D.ª Enriqueta Ginarelli. — «Que las sesiones

ordinarias, se celebren los domingos a las 10, imponiendo la correspondiente multa a los concejales que falten a ellas. Y por último se acordó se comuniquen a los establecimientos públicos la orden de que deben estar cerrados todos los días a las diez y media de la noche, bajo los apercibimientos legales».

Sesión del día 13-3-1932

«Seguidamente el Sr. Alcalde manifestó que era conveniente y necesario proceder al blanqueo y pintado de las escuelas de niñas, como asimismo a la instalación del alumbrado eléctrico en la escuela y casa de la maestra. «El Alcalde presidente manifestó a la Corporación, que por asuntos particulares necesitaba ausentarse por espacio de treinta días, pidiendo para ello la correspondiente licencia».

Sesión del día 25-3-1932

«El Alcalde accidental D. Jaime Valls, manifestó que de acuerdo con la comisión de Fomento, había convocado un concurso para el blanqueo de las escuelas de niños y niñas y casa de la Maestra, como asimismo de las instalaciones eléctricas en la escuela y casa de la maestra.

«Se procedió a abrir los pliegos de los concursantes, resultando que el que ofrecía mejores condiciones para el blanqueo y pintado es D. Vicente Torres, de Caldas de Montbui, bajo el tipo de quinientas cincuenta pesetas. Para la instalación eléctrica, el pliego que ofrece más garantías es el presentado por D. José Masó, de la misma vecindad, por el precio de ciento cuarenta y ocho pesetas, en junto.

El Ayuntamiento visto el resultado del concurso, acordó, por unanimidad adjudicar las expresadas obras a los referidos señores Torras y Masó respectivamente».

Sesión del día 29-3-1932

«Asimismo dijo el Sr. Alcalde, que después de practicada una visita en las escuelas de este pueblo, había observado que los techos están deteriorados, ofreciendo peligro de probable derrumbamiento. El Ayuntamiento vistas las explicaciones dadas por la presidencia, acuerda se practiquen las obras necesarias, para poner en el debido estado los expresados techos».

Sesión del día 13-4-1932

«Asimismo se acordó aprobar las facturas presentadas por el herrero D. Jacinto Barbany, y que se vayan abonando a medida de las disponibilidades de la caja. Después se acordó que se abonen las mensualidades vencidas y no pagadas al Secretario y Alguacil».

Sesión del día 18-4-1932

«Nombrar a Juan Durán, Jaime Valls, Manuel Cabot, José Flaqué y José

Brustenga, para que cuiden de la conservación de los caminos vecinales y rurales a base de la prestación personal». Que se confeccione un pliego de condiciones para construir una pasarela en la riera, sitio llamado Can Lluch de la Peña y que se exponga al público anunciando la oportuna subasta, ofreciendo las obras al mejor postor».

Sesión del día 8-5-1932

«Seguidamente se dio lectura a la póliza de seguros contra incendios por la cual se asegura en la compañía «La Catalana», la casa Consistorial y la casa del Secretario, con los muebles existentes en las mismas por valor de 40.000'— ptas. el edificio y 10.000 ptas. los muebles, o sea en junto 50.000'— ptas. con una prima anual de 52'50 ptas. El Ayuntamiento, por unanimidad acordó aprobar dicho contrato o póliza.

Sesión del día 15-5-1932

Seguidamente se procedió a la apertura de los pliegos presentados para la construcción de una pasarela en el sitio llamado Can Lluch, y resulta que de los tres pliegos presentados, el que ofrece más garantías es el de D. Juan Vila, ya que los ofrecimientos son los siguientes:

Passera de Can Lluch

D. Matias Barres, vecino de La Ametlla, ofrece hacerla por 1.400'— ptas., y a 20'— ptas. el metro cúbico de pilar. D. Francisco Pi Bagués de Granollers ofrece hacerla por 800'— ptas. y 30'— ptas. el metro cúbico de pilar. D. Juan Vila, vecino de Sta. Eulalia, ofrece hacerla por 786'— ptas. y 24'60 ptas. el metro cúbico de pilar. El Ayuntamiento en vista de que el pliego presentado por el Sr. Juan Vila es el que reúne mejores condiciones, por unanimidad acordó adjudicar al mismo, la construcción de la expresada pasarela.

Sesión del día 5-6-1932

«Asimismo se propuso de que en vista que el Alguacil de esta corporación no puede desempeñar este cargo, con el de cartero provisional por el que fue nombrado, se nombra otro empleado, que al tiempo de desempeñar la Cartería provisional, ejecute aquellas órdenes que le dé el Ayuntamiento, a cuyo objeto era de parecer se le podría señalar el sueldo anual de cuatrocientas pesetas, por parte del Ayuntamiento y lo que alcance como cartero. Que tratándose de un cargo provisional, podía hacerse el nombramiento sin necesidad de concurso y proponía para el mismo a D. José Turell Viaplana.

El Ayuntamiento teniendo en cuenta las condiciones que reúne el Sr. Turell, acuerda por unanimidad nombrarlo por los expresados cargos y que se comunique al interesado y al Sr. Administrador principal de Correos».

Sesión del día 13-8-1932

Por unanimidad se tomaron los siguientes acuerdos: «Darse por enterados con satisfacción del telefonema del Sr. Gobernador Civil de la provincia en el que manifiesta que ha sido dominado el movimiento revolucionario en Sevilla y demás puntos en que se había iniciado, que la tranquilidad es completa en toda España y que han sido detenidos los Jefes del movimiento. Con dicho motivo esta Corporación acuerda ratificar su adhesión al Gobierno de la República y que se de cuenta al vecindario de la situación tan satisfactoria de la Nación.» Vista una instancia de D. Manuel Francás, solicitando la plaza de Alguacil, se acuerda que quede sobre la mesa. «Que los concejales y una comisión de vecinos que se nombraran, cuiden de todo lo concerniente al entoldado y festejos que con motivo de la fiesta mayor deben celebrarse, teniendo en cuenta que dicho entoldado debe levantarse en la plaza pública que hay frente a la Casa Consistorial.

Sesión del día 17-9-1932

«Seguidament el Sr. Batlle, donà compte a l'Ajuntament del gran acon-teixement d'haver sigut aprovat per les Corts Constituents de la República Espanyola, «l'Estatut de Catalunya». — L'Ajuntament enterat de tan bona nova, per unanimitat acordà: Que s'hissesin a la Casa del Poble les banderes Catalana i Espanyola, com a senyal de satisfacció, per haver lograt les as-piracions de la nostra volguda regió. Que per mitjà d'anuncis i pregons es notifiqui al poble tan important nova. Que per telèfon es comuniqui a l'Honorable President de la Generalitat i al President del Govern de la República la satisfacció de la notícia de l'aprovació de l'Estatut de Catalunya.

Sessió del dia 13-10-1932

«Que per part de l'Ajuntament es subvencioni un puesto de «Mozos de Escuadra» en aquest poble compost per una parella, fixant dita subvenció en la quantitat màxima de mil pessetes. Els Regidors Srs. Valls i Flaqué són d'opinió que no hi ha necessitat d'establir dit puesto de «mozos», quedant aprovat per 4 vots contra 2.

Sessió del dia 31-10-1932

«Seguidament el Sr. President va fer present als reunits que els «mozos de Escuadra» destinats en aquest poble, deurien prestar servei també als pobles de Lliçà d'Amunt i Bigues; creia del cas fer avinent a dits pobles l'obligació que tenen de contribuir als gastos que ocasioni l'allotjament de dits «mozos», o sigui aportar una quantitat raonable per satisfer l'arrendament de la casa que hauran d'habitar. Així s'acorda per unanimitat.

Sessió del dia 14-11-1932

«Seguidament el Sr. Batlle ordenà a l'infrascrit Secretari llegís els plecs presentats per la instal·lació elèctrica a la casa de la Vila i pis del Secretari, els quals són tres.

El Sr. Vicenç Martí que ofereix fer-la completa per la quantitat de dues-centes quaranta-sis pessetes seixanta cèntims. Altra del Sr. Verdaguer que és compromet a instal·lar-la dues-centes quaranta-cinc pessetes, cinquanta cèntims. I l'altre de Josep M.ª Masó que diu que la farà per cent noranta-vuit pessetes. Essent l'últim el que ofereix un preu més reduït en igualtat de condicions s'acordà adjudicar al Sr. Masó les obres per la instal·lació de la llum elèctrica a la casa Consistorial i pis del Secretari per l'esmentat preu de cent noranta-vuit pessetes.

Sessió del dia 1-12-1932

«Seguidament el Sr. Batlle manifestà que, molt pròxim el dia d'instal·lar-se l'enllumenat elèctric en aquest poble, proposava a l'Ajuntament fer la distribució de les llums que calia posar al públic i nombre d'elles. Tinguda una petita discussió sobre el nombre i llocs en que havien d'instal·lar-se, per unanimitat s'acordà que se n'instal·lesin trenta.

Acte seguit i amb caràcter d'extraordinària, es celebrà sessió per aprovar el pressupost ordinari de l'any mil nou cents trenta-tres.

Llegit el mateix, resulta que els ingressos importen vint-i-quatre mil nou-centes noranta-vuit pessetes, i els gastos la mateixa quantitat, quedant per tant, anivellat el pressupost. L'acta de dita aprovació, als efectes legals i firmada convenientment, queda unida a l'original de dit «pressupost». Després de firmada la mateixa, es firma la present per tots els assistents, que jo el Secretari certifico. Firma: Manuel Serrado.

Josep Casanovas

ESGLÉSIA

Una cosa és la Vida de l'Església en tant que comunitat de cristians: (Vida que és impulsada per la força de l'Esperit Sant i alimentada per la Paraula i els Sagraments i de la qual ara no parlarem); i una altra cosa és la vida que l'Església sempre ha impulsat enmig dels homes i dels pobles.

L'Església des del primer dia predica l'Amor d'un Déu que es fa home per compartir la condició humana i des de dins de la història de la humanitat alliberar i salvar; així, doncs, ¿qui s'estranyarà que l'Església també des del primer moment intenti compartir la vida dels homes, no només per comunicar-los la vida divina de Jesucrist, sinó, també, per ajudar-los a créixer, a personalitzar-se, a ésser, també, humanament?

Ho reconeguim o no, tant se val!, l'Església tostemps i arreu ha aportat molt a la civilització i a la cultura. Pensem, només, en l'abolició de l'esclavitud, en la institució d'un dia setmanal de repòs per a tothom, en l'ensenyament de com conrear la terra que els monjos benedictins escamparen per tot Europa, pensem en l'atenció als malalts i als orfes que durant segles va assumir sense cap mena de competència per part de ningú, pensem, també, en l'educació escolar dels infants que encara avui està essent una de les grans suplències que fa l'Església a moltes parts del món...

A Santa Eulàlia no cal fer cap d'aquestes suplències, però, en canvi, cal anunciar amb fets i amb paraules que la forma que tenim nosaltres avui i aquí de ser persones és enfondint les arrels en el nostre passat comunitari més que no pas agabellant diners i comoditats individualment.

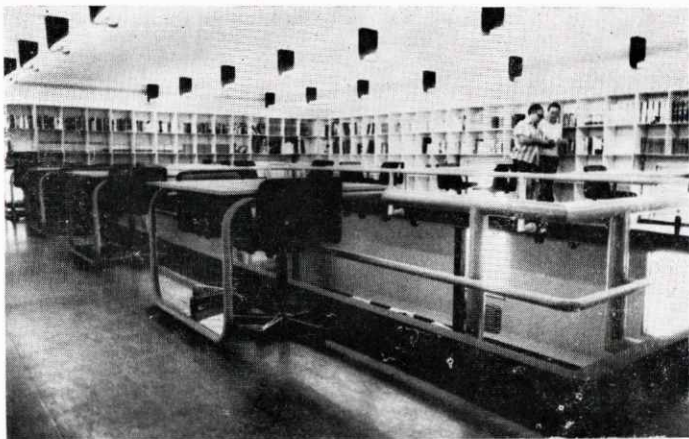
D'aquí que l'Església a Santa Eulàlia a més d'encoratjar tota acció cultural del poble —ara no parlarem pas de les activitats habituals de tothom conegudes— ha dut a terme:

En primer lloc la restauració de la rectoria, bo i respectant els elements arquitectònics de les diferents èpoques i fent que l'edifici esdevingui un signe d'identitat del poble i una referència que parli de les generacions que ens han precedit.

En segon lloc s'ha sumat a la iniciativa d'uns quants de fer un museu del poble per tal que, entre tots, conservem i estimem aquells objectes que, bo i desperdigats, si badem, aviat deixaran d'existir i que aplegats i col·leccionats degudament seran un mitjà insubstituïble per parlar a les noves generacions de santaeulaliencs de les formes de treball, d'esplai, de vida, i, en definitiva, de la personalitat del nostre poble.

En tercer lloc, i per acabar, podem esmentar l'esforç, que li escau més fer a la parròquia de Sant Julià de Lliçà d'Amunt, però que al cap i a la fi és la mateixa Església que el fa entre nosaltres, per treure de l'oprobri les runes de l'antiga parròquia de les Santes Justa i Rufina sufragània que fou de la nostra de Santa Eulàlia: esforç encaminat a defensar el patrimoni monumental i històric de Catalunya en un moment en el qual ens adonem que tot està per recuperar i per fer.

Pere Farriol i Vinyes

CENTRE DE CULTURA SANT JORDI

Aquest any ens ha semblat més escaient no parlar de les activitats que en la Biblioteca s'han dut a terme, que potser sonaria a repetició, sinó que basant-nos en el llibre «Quins llibres han de llegir els nens» publicat per «Rosa Sensat», pot resultar útil i interessant donar unes quantes orientacions per a la iniciació a la lectura del infant.

L'EXEMPLE

Convé que el nen vegi llegir fins i tot abans de poder agafar un llibre. Els nens sovint són sensibles a aquest exemple i aviat agafen llibres o revistes, encara que sigui al revés, amb la mateixa emoció de qui realitza un ritus màgic.

Això pot ser una bona introducció a la lectura, que tant té de màgic en la nostra vida.

També convé que els nens vegin que les persones grans parlen d'allò que han llegit o que consulten un llibre durant una conversa; això els introdueix a la relació bàsica lectura - vida.

EL RESPECTE AL LLIBRE

Els nens han de començar a respectar els llibres abans de poder llegir. Han de veure que el llibre sempre és ben tractat en mans de les persones grans.

En aquest sentit els primers contactes amb el llibre són importants.

Procurarem, primer de tot, no exigir res que no puguin fer els nens tot sols; mai no deixarem un llibre en unes mans incapaces de moure els dits amb precisió.

Som els grans, els qui hem de començar a mostrar-los els tresors del llibre en imatges. Després guiarem les mans del nen en l'operació, complicada i precisa, d'admirar el llibre, d'obrir-lo, de passar els fulls sense saltar-ne cap, de tancar-lo i de guardar-lo.

Després gradualment, els anirem exigint, i en la mesura de les seves possibilitats, la mateixa sollicitud, el mateix respecte, el mateix ordre.

Els primers passos d'aquest aprenentatge són sorprenentment fructífers, perquè es graven molt i eviten mals costums que són difícils de corregir.

CONTEMPLAR LES IMATGES

Aquesta és una de les grans formes d'introducció a la lectura. Descobrir i reconèixer en el llibre coses, animals i persones que el món presenta i relacionar-los amb la realitat, són exercicis bàsics en la lectura.

Els nens que han començat a fer aquests exercicis amb el guiatge d'una persona gran, continuaran després amb el mateix interès, sols, i passaran aquest gust a la lectura.

Esperant la vostra assistència i les vostres suggerències:

Anna
M.ª Teresa

Vehicles que hi ha a Santa Eulàlia

Turismes	700
Furgonetes	64
Camions	73
Autocars	2
Tractors	46
Motos	119
Velomotors	215
Bicicletes... ..	53

Total 1.272

ASISTENCIA SOCIAL

Como vengo haciendo por estas fechas desde hace siete años, me pongo en contacto nuevamente por mediación del Anuario, con toda la población de Sta. Eulalia.

Ya indicaba el año pasado que ciertos organismos han cambiado de nombre. Actualmente al haber más funciones traspasadas de la Administración Central a la Generalitat, hay dentro de nuestros entes autonómicos un reajuste que en algún caso ocasiona retraso en su resolución, pero que afortunadamente se van normalizando.

Los pensionistas del Fondo de Asistencia Social F.A.S. han visto aumentada su pensión en 550,— ptas. siendo en la actualidad de 5.550,— ptas. mensuales además de las extras. Esperemos continuen los aumentos.

Con relación a dicha pensión, la mujer casada cuyo esposo sea pensionista y la cuantía de la misma no exceda a la cantidad de 272.300,— ptas. anuales (19.450,— ptas. mensuales contando 14 pagas al año) y no cobre pensión alguna, puede solicitar la ayuda por vejez si tiene 69 años y por invalidez si no puede realizar ningún tipo de trabajo por enfermedad. Con ello la Generalitat ha derogado el decreto del 20 de mayo de 1977 denegando la ayuda a toda mujer casada y que su esposo sea pensionista.

Los mutilados de guerra civiles, o sea, que no hayan sido heridos en el frente, deben solicitar de nuevo la pensión, pero aún no han salido las ordenanzas, según nos indican del departamento correspondiente de Hacienda.

Por otro lado la Generalitat concederá ayudas especiales individualizadas y no periódicas a disminuidos psíquicos, físicos y marginados sociales, siempre que no cobren ningún tipo de pensión, ingresos familiares o personales no superiores a 200.000 ptas. anuales, etc. Las personas que necesiten una ayuda especial y reúnan los requisitos mencionados pueden dirigirse a este servicio para su información.

Solamente recordar que este departamento está a su servicio los jueves por la tarde de 4'30 a 5'30, en los locales del Ayuntamiento.

Sta. Eulalia de Ronsana, 15 de julio de 1982.

Montserrat Drets López

Asistente Social

Escola Pública Ronçana

Un cop acabat el curs i fent balanç del mateix s'ha de reconèixer que aquest ha sigut clarament positiu, no només perquè va començar puntualment i no hi ha hagut cap vaga ni conflicte greu durant tot el curs, sinó perquè en molts grups s'ha treballat amb fe, il·lusió, bona voluntat i ganes de fer la tasca educativa bé. També s'han organitzat festes a l'escola com la castanyada, el carnestoltes, Sant Jordi i fi de curs entre altres, a més d'altres activitats que ara seria llarg d'enumerar.

Però la notícia, si és que mereix aquest nom, no és el fet que acabo d'ementar perquè els pares ja ho saben i en són testimonis, sinó que és el fet molt probable que pel proper curs i mercès al bon fer del Departament d'Ensenyament de la Generalitat, gairebé tots els mestres continuaran a l'Escola. Si això fos així, que aquí seria la primera vegada des que la conec, l'Escola en sortiria molt beneficiada, podria tenir continuïtat la labor iniciada aquest curs i es podria parlar seriosament de programacions i línia d'escola... A més, tots els mestres ja tindran un coneixement del poble, cosa que considero molt important.

Passant a l'apartat de les xifres, en diré només dues, les més importants: que el total de mestres hem sigut disset i que la xifra d'alumnes oscil·lava entorn de 385. Aquesta és només aproximada ja que durant tot el curs hi ha hagut altes i baixes.

Aprofito l'avinentsa per a desitjar a tothom unes bones vacances.

Jordi Sala

Associació de Pares d'Alumnes de l'Escola Estatal Ronçana

Amb aquestes breus ratlles volem donar constància de les activitats que l'A.P.A. ha dut a terme durant aquest curs 1981-82. Els mestres i l'Ajuntament han col·laborat en algunes d'elles.

La junta de l'A.P.A. s'ha anat reunint ordinàriament una vegada cada mes. Extraordinàriament, sempre que hi ha hagut temes d'interès a tractar.

S'han celebrat tres Assemblees Generals per parlar de:

1.ª Transport escolar. — S'acordà la creació d'una comissió que analitzés el problema econòmic plantejat i que vetllés en el futur per la gestió econòmica de l'E. M. T. E. (Empresa Municipal de Transport Escolar). Aquesta comissió està formada per representants de l'Ajuntament i de l'A. P. A. i com a primera missió té, una vegada analitzada la situació econòmica de l'E. M. T. E., fer una enquesta entre els pares per conèixer el nivell d'acceptació que tindria el fet de pagar uns diners per fer possible que el transport escolar es pogués mantenir amb l'E. M. T. E. abans que fos realitzat per una empresa externa al poble (p. e. Sagalés). Això, tot i coneixent que l'E. M. T. E. és deficitària, encara que desconeixem el grau de déficit que s'ha de cobrir. L'A. P. A. volem fer constar que la comissió, si bé ja s'ha reunit dues vegades, no s'ha arribat a concretar absolutament res, en el que respecta al pressupost de l'E. M. T. E. per aquest any 1981-82 i que és segons l'entendre de l'A. P. A. el primer pas inevitable per poder parlar d'aportacions econòmiques per part dels pares, i com a conseqüència la realització d'una enquesta.

Tanmateix és el primer punt, juntament amb el déficit acumulat, que permetria determinar la viabilitat econòmica d'una empresa d'aquest tipus.

Nova Escola. — De l'Assemblea sortí una comissió de pares per tractar aquest tema. Aquesta comissió, junt amb el director de l'Escola, van fer una reunió i arribaren a la següent conclusió: No creu necessari formar un nou grup escolar, sinó ampliar el que tenim. Passos a donar per portar a terme aquesta ampliació: Fer un estudi de les necessitats que té l'escola. Que un arquitecte ens faci un projecte d'aquesta ampliació. Demanar pressupost del cost de l'obra a realitzar. Exposar el projecte i pressupost als pares perquè opinin i donin idees.

S'han fet les gestions oportunes per la realització del projecte. Una reunió conjunta: Ajuntament, A. P. A. i tècnics de l'Ajuntament han fet un estudi i s'ha presentat el projecte al Ministeri de Cultura.

2.ª Federació de l'A. P. A. — Es va adoptar l'acord d'associar-nos a la Federació d'Associacions de Pares d'alumnes de Catalunya (F. A. P. C.). A tal efecte vam portar a terme les gestions oportunes per tal de fer efectiva aquesta Associació. En data 29-3-82, vàrem constar membres de l'Associació.

Dotació a l'Escola de material pedagògic. — Es va acceptar per unanimitat, la idea de fer una aportació econòmica al Centre per comprar material pedagògic. L'A. P. A. ha invertit 126.900 ptes. S'ha adquirit material didàctic per als par-

vularis. Instruments musicals. Pantalla de projecció. Col·leccions de muntatges audio-visuals. Llibres.

Possible compra d'una màquina de fer cinema. — Tots els assistents van trobar bé fer la compra de la màquina. S'aprovà el projecte.

3.ª Beques. — S'acordà la creació de beques per famílies necessitades econòmicament. La beca serà pels llibres de text i material escolar, L'A. P. A. s'ha fet responsable d'obtenir els diners. S'ha demanat col·laboració a l'Ajuntament, Banca Catalana i Caixa d'Estalvis de Catalunya.

Per el proper curs es disposa de 70.000 ptes. obtingudes de la venda de Loteria i 15.000 ptes., donades per la Caixa d'Estalvis de Catalunya.

La comissió responsable d'aquest afer està integrada per pares, mestres i A. P. A. Estudiarà cada sol·licitud i decidirà la concessió de la beca d'acord amb les normes establertes: Atur, malatia, sou baix, família nombrosa. Viudetat.

Mancomunitat. — Davant dels problemes comuns dels nostres pobles, s'ha pensat mancomunar les A. A. P. P. A. A. de la Vall del Tenes. S'ha nomenat una comissió integrada per membres de l'A. P. A. de cada un dels pobles. Ja hi ha hagut uns primers contactes.

Esport. — El «balonmano» és l'esport que durant aquest curs s'ha practicat a l'escola. Malgrat l'interès i l'esforç que hi han posat els responsables de la comissió d'esports, no s'han obtingut els resultats desitjats. En els grups, tant de noies com de nois, s'ha treballat força i han demostrat interès per millorar, i realment quant a la tècnica han fet progressos. Acollint-nos al pla de promoció de l'esquí escolar que la Direcció General d'Esports de la Generalitat i la Federació Catalana d'Esports d'Hivern, amb col·laboració d'Entitats Esportives Municipals del Pirineu i les estacions d'esquí, els alumnes de 8.ª van anar a S. Joan de l'Erm durant una setmana. Perquè fos possible aquesta sortida A. P. A. va fer un préstec de 40.000 ptes., als alumnes, i que amb la venda d'objectes fets per ells mateixos i una rifa ja l'han tornat.

Classes de català. — També s'han impartit classes de català per adults. Ho ha organitzat l'A. P. A., però aquest any la Generalitat i l'Ajuntament les han subvencionat.

Cinema. — Amb el fi de donar un esplai als infants i adolescents, s'han programat unes sessions quinzenals de cinema al Casal. Al començament i experimentalment es llogava la màquina de projectar. Davant de l'èxit d'assistència i per millorar el servei, A. P. A. n'ha comprat una de nova.

Sant Jordi. — Es va celebrar la festa a l'escola amb concursos de roses i de poemes. Venda de llibres i esmorzar obsequi de l'A. P. A. per als mestres, alumnes i pares assistents.

Conferència. — El dia 30 d'Abril, a la Biblioteca Municipal, el Sr. Josep Ginestra, Director de l'Institut Politècnic de Vic, donà una conferència sobre el tema: «Elecció entre B.U.P. i formació professional. Possibles sortides».

Fi de curs. — Es va fer el tradicional «dinar de germanor». Una costellada al bosquet de l'Escola. Es va inaugurar l'exposició de treballs dels alumnes. També hi hagué jocs pels grans i pels petits.

Escola de Segon Ensenyament

La Vall del Tenes

El curs escolar que ara ha acabat era el segon de funcionament de l'Escola de segon ensenyament La Vall del Tenes, creada i sostinguda mancomunadament pel nostre municipi de Santa Eulàlia i els veïns de Bigues i Riells, Lliçà d'Amunt i Lliçà d'Avall.

Va començar el curs anterior (1980-81) amb uns 80 alumnes, repartits entre 1.er i 2.^{on} de BUP i 1.er de Formació Professional de Primer Grau, branques administrativa i mecànica. Enguany han acabat el curs cap a 170 alumnes, dels quals prop de 70 (en dos grups) eren de 1.er de BUP i els altres repartits entre 2.^{on} i 3.er de BUP i 1.er i 2.^{on} de FP. D'aquests darrers, vuit han acabat ja la FP de Primer Grau aquest mes de juny, amb el títol de Tècnic Auxiliar (administratiu o mecànic) i d'altres acabaran el mes de setembre.

Per al curs que ve, el nombre de pre-inscripcions s'acosta a 250. Els estudis seran els mateixos d'aquest any, més el Curs d'Orientació Universitària (COU). Es preveuen dos grups de 1.er de BUP i dos de 2.^{on}, un grup de 3.er i un grup de COU.

Els alumnes procedeixen, amb prioritat, dels quatre municipis esmentats; quan queden places lliures per a completar algun curs hi poden accedir, com de fet n'hi ha hagut el curs passat i n'hi haurà més el pròxim, nois i noies d'altres poblacions veïnes que s'hi han interessat: L'Ametlla, Caldes, Parets, Granollers, Les Franqueses, Mollet, Palau, etc.

Com és sabut, els alumnes dels municipis patrocinadors paguen una quota que representa menys de la meitat del cost real per alumne; els dels altres municipis, una quota més alta, però força inferior al cost real. La resta la paguen els quatre Ajuntaments, els quals gestionen fins on és possible l'ajut de la Generalitat de Catalunya.

Per al curs que ve, l'augment d'alumnes i d'estudis obliga a ampliar el local. De les obres de l'actual, l'antic magatzem adaptat i condicionat per l'Ajuntament de Santa Eulàlia, se'n va fer càrrec aquest i, després, en un percentatge important, una subvenció de la Generalitat. Les obres d'ampliació, la primera fase de les quals es fa durant aquest estiu, seran a càrrec de la Mancomunitat dels quatre Ajuntaments de la Vall del Tenes, més, igualment, la subvenció que la Generalitat pugui aportar.

Al ritme de creixement actual, és previsible una nova ampliació, ja projectada en una segona fase, que podria ser suficient per a un màxim de 280 alumnes de BUP i 80 de FP, en les mateixes branques d'ara. Si hi hagués

interès entre els nous alumnes per estudiar la branca agrícola i ramadera, que l'Escola està autoritzada a fer, el nombre d'alumnes podria arribar a uns 40 més.

La docència és a càrrec d'un equip de més de vint professors, la gran majoria dels quals és de la comarca.

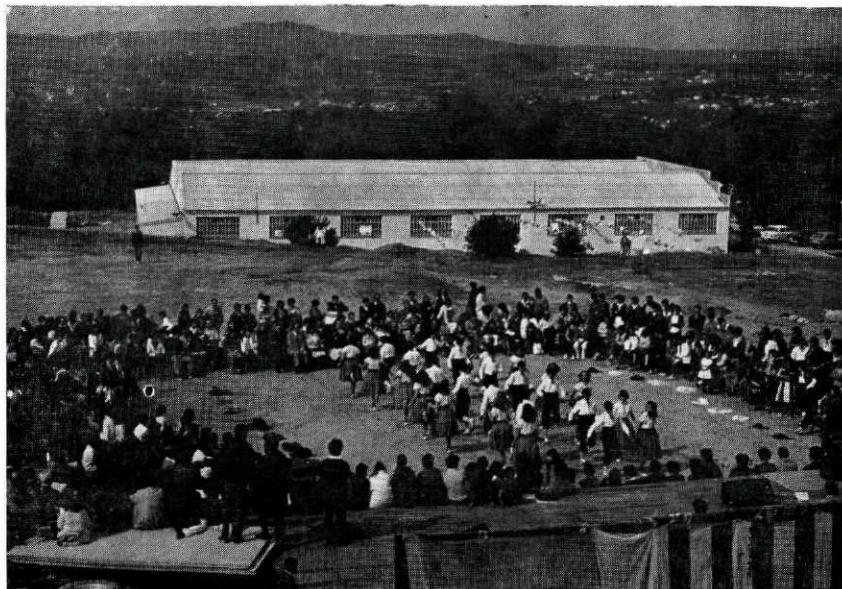
L'existència i el creixement de l'Escola de segon ensenyament pot ser una mostra de dues coses remarcables:

D'una banda, la inclinació als estudis secundaris d'una bona part dels nois i noies de la Vall del Tenes.

De l'altra, la capacitat d'iniciativa dels nostres pobles per portar a terme una empresa d'envergadura i per fer-ho mancomunadament.

Són coses que val la pena de tenir en compte.

Joan Ruiz Calonja

Festa davant l'Escola «Vall del Tenes»,

No pot menjar civada,
sinó pinyons pelats,
no pot dormir a l'estable
sinó amb coixins daurats.

Parvulari Santa Eulàlia

«A LA DANSA PER LA CANÇÓ»

No s'ha de proposar a l'infant immediatament una forma determinada de joc dansat, de ronda o de dansa, però l'hem d'iniciar emprant les melodies populars, FENT QUE ESCOLTIN LA MÚSICA. Paral·lelament, l'iniciem a les tècniques: pas, figures utilitzades en la dansa popular.

Així, ell sent la «frase» de la melodia, primer cantada i després tocada amb un instrument i «la puntuació rítmica», i a partir d'ací ja es poden superposar les evolucions ben precises i separades.

L'infant descobreix les estructures rítmiques, ell respira «de pressa» el ritme, i el realitza amb passos molt elementals.

Familiaritzat amb aquest gènere de melodies, ja estarà a punt d'entrar en les danses populars i folklòriques, a moure's lleugerament i a EXPRESAR-SE CORPORALMENT amb les seves melodies i harmonies que acostumen a agradar als infants.

A nivell de parvulari fem servir cants i músiques populars familiars a l'infant. Cal fer una crida constant a l'esperit creatiu de l'infant.

Què hem de fer per dirigir-los cap a la realització de rondes i danses populars?

- Cantar junts o escoltar la melodia.
- Familiaritzar a l'infant amb la melodia.
- Arribar a una realització corporal de la melodia pel grup.
- Els infants per grups buscar lliurement i explicar la seva creació i així es compondrà «la dansa per a la classe».

Cambra Agrària Local

Ja fa un any que en aquesta mateixa pàgina l'amic Enric ens va dir Adéu-siau. Ara jo tinc que dir-vos, Déu-vos guard, i que no estic d'acord amb aquell Adéu-siau, doncs 28 anys al front del càrrec són molts anys i, pel que a mi respecta, sempre serà el meu mestre, almenys mentre jo tingui d'ocupar el càrrec.

Com ell molt bé va dir, vaig ésser nomenat pel cap de l'Organització de la Província. El motiu és perquè de moment no es podien nomenar nous càrrecs.

Així doncs, sols us puc dir que faré tot el possible perquè no noteu la diferència, donant gràcies al President, la Junta i el poble per la confiança que em donen.

Pot ser hi haurà qui dirà que sóc pesat en avisar-vos per la Seguretat Social i d'altres coses, però cada dia hi ha més feina i s'ha de fer amb puntualitat per bé de tots.

No dubteu en preguntar pel que us pugui ajudar, i menys en dir-me si alguna cosa no la faig bé.

Pel que fa a temes concrets, vull recordar-vos que cada vegada cal anar més al dia en els assumptes d'assegurances, assegurats, declaracions i responsabilitats de tota mena. No costa gens i de vegades s'evita algun disgust.

I res més, ja ho sabeu: estic al vostre servei.

Joan Codina

HUMOR, per Escobar

Unió de Pagesos informa

Per començar aquest comentari fem una breu revisió de l'any agrícola. Hi ha dos capítols importants a tenir en compte, d'una banda els preus de diferents productes i per l'altre els canvis climàtics que han influït en les collites.

Pel que fa als preus, parlem primerament de l'avellana. La campanya s'inicià amb un preu semblant al de l'any anterior però molt aviat va anar baixant fins aconseguir unes diferències de 40 a 50 ptes. quilo. Si això ja fou negatiu, enguany sembla empitjorar, ja que les perspectives són de seguir pel mateix camí,

Ja dins l'any actual, les patates, encara que amb un rendiment més aviat baix, s'han venut a un preu força acceptable. L'any passat el preu va ser molt més baix, pitjor hauria sigut si no s'haguessin dut a terme algunes accions de pressió per part dels productors i concretament del Vallès.

La collita de cereal ha estat de les més dolentes que es recorden, la pluja n'ha sigut la causa, per excés a l'hora de sembrar i per defecte a l'hora de granar. El preu pràcticament no ha variat.

Si ens fixem en la ramaderia i sobretot en els porcs i l'aviram, veiem com els preus foren molt baixos fins a final d'any. En començar el 82 es produí una relativa alça però el porc no la va mantenir i encara no s'ha recuperat. Mereix una atenció especial el que ha succeït amb els ous, des del mes de maig el preu ha sofert una caiguda alarmant (entre 20 i 30 ptes. per dotzena).

Finalment en aquest apartat fem referència a la sotragada que ha rebut el ramader a conseqüència de la fortíssima calor que s'ha patit a primers de juliol. Hi ha hagut una quantitat considerable de baixes en tot tipus de bestiar.

La climatologia d'aquest any agrícola ha estat molt desigual: un hivern sense fred, molta pluja a començament d'any, (pel març ja s'havia aconseguit la meitat de la mitjana anual) i una forta secada des del mes de març fins ara. Les conseqüències d'aquestes variacions han sigut que en els regadius l'aigua no ha escassejat i en canvi en el secà ha faltat tota, raó per la qual la collita de cereals ha sigut tant dolenta.

Si bé no hi ha una relació directa amb l'evolució climatològica, si que ve a tomb de constatar el canvi notable que s'ha registrat en l'aigua del Tene, no pel seu cabal sinó per la disminució comprovable de contaminació. Això suposa una millora a tots nivells: com a ciutadans i com a pagesos ens n'alegem.

Pel que fa a l'activitat sindical, informem en primer lloc de la celebració de la IV Assemblea de la Unió de Pagesos a Cambrils. Les ponències centrals de la mateixa foren la línia sindical i l'organització interna. De l'Assemblea en va sortir també la renovació de la Permanent Nacional del sindicat. Un dels nous membres elegits va ser en Josep Margenat; la seva elecció ha estat molt ben acollida a la comarca.

Un altre esdeveniment important de la Unió al Vallès Oriental va ser l'Assemblea comarcal celebrada el dia 13 de juny al Casal Parroquial del nostre poble. El motiu principal d'aquesta era elegir un nou delegat que ens representés en el Consell Nacional, aquest serà en Vicenç Compte de Mollet. A més a més s'informà i passà balanç de les darreres accions. L'Assemblea es va acabar amb un refresc.

Finalment parlem d'un fet molt positiu pel pagès i ramader de la comarca, que fou la I Fira Agrícola i Ramadera de Caldes de Montbui que va tenir lloc els dies 29, 30 i 31 de maig. Sota el patrocini de l'Ajuntament de Caldes i de la Diputació de Barcelona, hi col·laboraren diferents entitats i d'una forma molt especial la Unió de Pagesos. Tant per l'organització com per la participació va ser un èxit sense cap mena de dubte i esperem que continuï en anys propers. I tant de bo en surtin d'altres com aquesta.

Unió de Pagesos

HUMOR, per Bonet

L'impost del cadastre a Santa Eulàlia

Sovint sentim queixes pels nous impostos que apareixen, ja siguin de caràcter municipal, ja siguin estatals. Prou famós s'ha fet l'impost sobre la renda i aviat ho seran d'altres de tipus «europeu». Les qüestions tributàries han estat sempre conflictives i sobretot en els seus inicis. Aquesta situació és la que es va donar a Catalunya l'any 1716 quan després de la desfeta de l'onze de setembre de 1714 quedaven suprimides les institucions autònomes catalanes i alhora s'exigia aquest nou impost anomenat Cadastre.

Si a nivell polític Felip V.^e pretenia aconseguir la uniformitat de tot l'Estat espanyol, a nivell econòmic per comptes d'implantar arreu la munió de tributs castellans («alcabalas, cientos, millones») n'imposava un de sol que equivaldria a tots aquells junts (això es va portar a terme a Aragó, València, Mallorca i Catalunya). El Cadastre, tot i que va comportar una resistència lògica en un principi, ja que mai els habitants del Principat havien contribuït tant a la Corona, a la llarga va canviar l'opinió per la racionalitat que suposava pagar segons el que hom té i produeix.

L'impost tenia dues varietats, la que requeia sobre els béns immobles (cases i terres), dita «reial», i la que s'aplicava als individus (al seu treball) dita «personal», més tard també apareix l'industrial.

Per a poder dur a terme el cobrament del tribut era necessària una informació exhaustiva de cadascuna de les propietats. Així la terra es va classificar en 32 classes segons la seva qualitat, començant per la de regadiu de 1.ª fins arribar a la menys productiva. Es pagava en funció de la quantitat i qualitat.

Aquesta introducció ens serveix per entendre la importància del fet històric així com per a comprendre la quantitat d'informació que es pot treure de la documentació del cadastre destinada a conèixer la situació socio-econòmica del nostre poble. Una anàlisi completa sobre els diferents cadastres significaria elaborar un treball llarg i dens que no s'adequaria a aquestes planes, per això ens limitarem a fer unes observacions generals sobre el cadastre de l'any 1758, i encara només sobre els totals pagats.

Primerament constatem que apareixen 115 contribuïdors, que no vol dir que es tracti exactament del nombre de cases del poble, ja que també hi compten aquells que sense ésser de Sta. Eulàlia hi tenen terres o cases; les del poble no deuriem passar d'un centenar. Com a curiositat diguem que apareixen també com a contribuïdors els monjos de la Cartoixa de Montalegre i la casa del Comú, és a dir les propietats del Consell de la Baronia.

Si no ens és possible amb aquest espai fer la comparació amb algun cadastre anterior o posterior per a poder veure l'evolució de la propietat al llarg d'uns anys, sí que ens adonem del repartiment de la terra en el poble i del tipus de conreus que s'hi feien.

Pel que fa a la distribució de la propietat ens adonem que hi ha una gran quantitat de petits i mitjans propietaris que serien aproximadament un 86 % de la població i una quantitat força reduïda de grans propietaris, un 14 % del total. Aquest petit nombre de grans terratinents paguen un 50 % del total que contribueix el poble (14.564 lliures). Els percentatges en funció del què es paga són

els següents: un 68'6 % paga menys de 100 lliures; un 17'3 % paguen entre 100 i 300 ll. i un 13'9 % paguen més de 300 ll. Encara es pot afinar més si diem que 52 contribuïdors paguen menys de 50 ll., 27 entre 50 i 99 ll., 10 entre 100 i 149 ll., 8 entre 150 i 199 ll., 1 entre 200 i 249 ll., 1 entre 250 i 299 ll., 4 entre 300 i 349 ll., 8 entre 350 i 399 ll., 1 de 425 ll., 1 de 562 ll., 1 de 645 ll. i un de 1.180 ll.

En quant als majors contribuïdors, es pot comprovar com es tracta ja de les mateixes grans propietats que han arribat, en bona part, al nostre temps, aquestes eren:

Brustenga	paga 1.180 lliures
Molí d'en Vendrell	» 645 »
Burguès	» 562 »
Maspons de la Vall	» 426 »
Maspons del Rieral	» 396 »
Farell	» 389 »
Cabot	» 388 »
Rosàs	» 384 »
Feu	» 355 »
Puig de la Vall	» 354 »

Bastant més complicat és quantificar les terres dedicades a cadascun dels conreus; suposa un treball més acurat que algun dia farem. Observem però que hi ha un domini de la terra «campa» dedicada a sembradura, els cereals ocupaven bona part de la producció. No s'especifica de quins cereals es tractava però es coneix per altre documentació que sobre tot era blat, encara que la civada i l'ordi anaven en augment.

Cal tenir present que una part considerable de les terres de conreu apareixen com a erms i això és degut a la necessitat que encara hi havia de deixar durant un temps les terres en repòs, en guaret, per tal que es refessin, ja que la rotació de conreus, si be s'utilitzava, no havia assolit prou generalització com per a poder prescindir de l'antic mètode.

Després dels cereals i terres ermes apareix també com a important el bosc, les oliveres, els fruiters, els horts i la vinya. D'aquest últim conreu se n'ha de fer un cas especial ja que la seva expansió, a Catalunya en general, fou un signe de canvi en l'evolució agrícola. Pel que fa a Santa Eulàlia la vinya no té encara en aquesta època un paper massa destacat, tot i que pràcticament apareixi en cadascuna de les declaracions (dins de les propietats més importants es troben proporcions de cinc q. de vinya entre 240, o de 2 q. entre 164 o màxim de 13 q. entre 140 que és el cas de can Burguès).

Finalment en el cadastre, tal com ja hem dit, apareix també el que es paga per les cases, pel bestiar, per les rendes que es reben, pels molins i pel que pròpiament és el Cadastre Personal en relació al preu dels possibles jornals que es fan al llarg de l'any. El cobrava un 8'5 % sobre un salari mitjà de tres rals (una lliura equivalia a 12 rals) i 100 o 180 dies l'any productius, depèn de si es tractava de propietaris o de jornal·lers (els nobles n'eren exempts).

Aquesta va ser doncs una de les grans innovacions que el primer rei borbó Fel·lip V.⁶ va portar a Catalunya. Malgrat la novetat i l'aversion lògica a un impost sembla que no va ser massa carregós, tenint present que a partir dels anys 30 del segle XVIII es produí un creixement econòmic important a tot el Principat. El funcionament normalitzat, però, del cadastre no treu que una de les principals tasques que hom ha de plantejar-se abans d'utilitzar-lo com a document històric és la de veure les ocultacions que s'hi han comès, ja que són de certa importància. Per això el refrany és el refrany: «feta la llei, feta la trampa».

Jaume Danti i Riu

FESTA MAJOR 1982

DIVENDRES, DIA 6 d'Agost

Tarda, a les 5: ESPECTACLE INFANTIL

Cercavila amb Gegants, Capgrossos, Grallers...

A les 7: A la Biblioteca Municipal,

Inauguració de la MOSTRA D'ARTISTES LOCALS
(Restarà oberta tots els dies de la Festa Major,
d'11 a 1 del migdia i de 6 a 8 de la tarda).

A les 8: Al Taller Sta. Eulàlia,

Inauguració de l'EXPO-CARICATURES LOCALS
(Més de 80 caricatures de personatges de Sta.
Eulàlia)

Al recinte de l'envelat,

Primera exhibició de les obres presentades al
I CONCURS LOCAL DE DIAPOSITIVES.

(Hi haurà més exhibicions, de les que s'anun-
ciarà oportunament l'hora i el lloc).

Al recinte de l'envelat,

Inauguració de l'EXPOSICIÓ DE LA U.E.C. sobre
«LES NOSTRES FONTS».

Vespre, a les 10'45: A l'envelat, ESPECTACLE DE VA-
RIETATS «SEÑORES VENGA ALEGRIA», amb les
actuacions de:

Mary Santpere (Reina de la simpatia)

Josep Casas (Cançó catalana i moderna)

Boby (Humorista)

Montse Alonso (Cançó mexicana)

Silvia Rome (Vedette de revista)

Skates-Melodys (Atracció sobre patins)

Lolita y Antonio (Cançó espanyola)

Ricardo Ardèvol (Presentador)

Acompanyament musical amb el Conjunt
VIRGINIAN'S GRUP.

PROGRAMA D'ACTES

DISSABTE DIA 7 d'Agost

Matí, a les 10: A la zona poliesportiva, II TRIAL-SIN.
Al camp de tir «Les Vinyes Noves»,
Tirada General de TIR AL PLAT.

A les 4'30: En el recinte del Taller Santa Eulàlia,
GIMKHANA DE COTXES.

A les 5: CONCURS DE PETANCA.
(Inscripcions al recinte de l'Envelat)

Al Camp Municipal d'Esports,
FUTBOL entre els equips juvenils:
R. C. D. ESPANYOL - C. E. STA. EULÀLIA
(Trofeu Excm. Ajuntament)

A les 6: Al pati de la Biblioteca Municipal,
V CONCURS DE DIBUIX INFANTIL
amb magnífics trofeus. Tema: L'Església.

A les 6'30: FUTBOL entre els equips veterans:
C.E. GRANOLLERS - Veterans STA. EULÀLIA
(Trofeu Subministres Cladellas)

Vespre, a les 11: A l'envelat, BALL amb
Rocky Muntañola i Los Mustang.

FESTA MAJOR 1982

DIUMENGE, 8 d'Agost

Matí, a les 8: I CONCURS DE PINTURA RÀPIDA

«Coneguem millor Sta. Eulàlia».

Les obres acceptades seran exposades,
fins el dia 15 d'agost a la biblioteca.

Els premis seran entregats el mateix dia 8 d'agost, a les 18'30
hores, en un acte públic, en la Sala d'Exposicions.

A les 10: III CROSS POPULAR.

Al Camp de Tir «Les Vinyes Noves»,
Tirada Social de TIR AL PLAT.

A les 11: FINAL CONCURS DE PETANCA.

Migdia, a la 1: A la Biblioteca Municipal,
Repartiment de premis del V Concurs de Dibuix
Infantil.

Tarda, a les 5: Al Camp Municipal d'Esports,
FUTBOL entre els equips infantils:
C. D. PARETS - C. E. STA. EULÀLIA
(Trofeu Construccions Molins, S. A.)

A les 6: Al recinte de l'envelat,
AUDICIÓ DE SARDANES
a càrrec de la cobla MAXIMS.

A les 6'30: FUTBOL entre els primers equips:
C. D. CANOVELLES - C. E. STA. EULÀLIA
(Trofeu Excm. Ajuntament)
Seguidament,
Exhibició de MOTO-BOL (Futbol amb moto).

Vespre, a les 10: Al recinte de l'envelat,
CASTELL DE FOCS D'ARTIFICI.

A les 11: A l'envelat,
BALL FINAL DE LA FESTA MAJOR.
amb el Conjunt DEKAROS.

CONCURS DE DIBUIX

Fa 5 anys vaig començar per fer com un ideal, organitzar una de les meves grans il·lusions, fer qualsevol cosa per als vaillets. Una de les arts més boniques i expressives, el dibuix, molts esforços m'ha costat, però més bé o més malament ho he anat realitzant, tots aquests anys, dintre dels programes de la Festa Major.

El primer any fou molt costós per ser una cosa nova, sols es van presentar 52 vaillets dibuixant el campanar. Més asossegada i amb més confiança vaig buscar un lloc apropiat, Can Brustenga, bonica masia, amb 121 minyons. Més fermesa en escollir l'Ajuntament, fóra el que més satisfacció em va donar, 149 vaillets dibuixant, amb silenci i abstracció; va ser l'admiració de tots els presents. El IV Concurs fou Can Farell, un dels més bonics llocs de Sta. Eulàlia, amb 123 vaillets, que també va ser un èxit, desitjant que aquest any sigui el millor de tots.

Dono les gràcies a tots els que m'han ajudat a realitzar i fer possible la continuació d'aquest acte cultural al nostre poble. Així també dono les gràcies a

l'Excm. Ajuntament pel suport donat durant tots aquests anys.

Aquest any sols tinc el dibuix de la nena Laura Molins i Matamala, guanyadora dels primer premi dels infants de 3 a 5 anys, però l'any vinent hi haurà una relació de tots els premis obtinguts pels participants.

Edats:

3 a 5 anys:	3 premis	3 trofeus
6 a 8 anys:	3 premis	3 trofeus
9 a 11 anys:	3 premis	3 trofeus
12 a 14 anys:	3 premis	3 trofeus

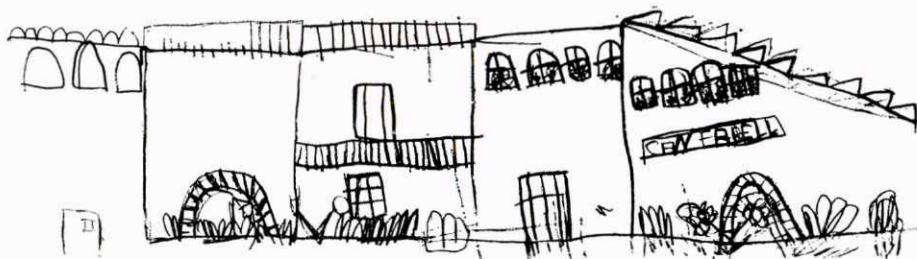
El Jurat estarà compostat per: Josep Escobar, Jaume Torras, Isidre Bonet i Miquel Sampera.

Trofeus donats per: Excm. Ajuntament, Subministres Cladellas, A.P.A. Urbanització Can Mallorca, Miquel Riera (Can Farell), Peixateria Martín, Ladrillos Peiróten.

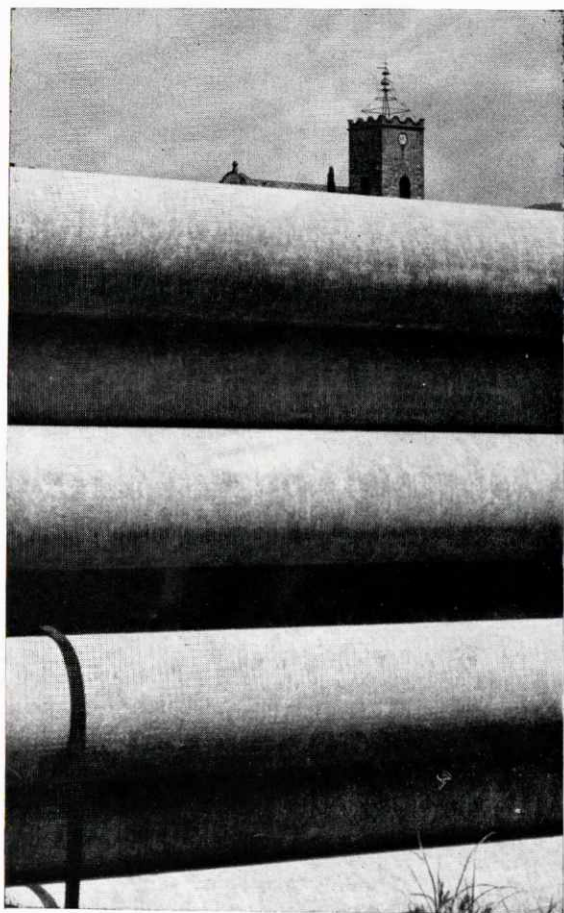
Col·laboradors: Lampisteria Casals, Esports Ronsana, Maria Planxadora, Merceria Gema.

Donant a tots les gràcies i pregant que sigueu puntuals,

Carme Martín

1.º Premi del Concurs de 1981. De 3 a 5 anys.

Concurs de Fotografia

Primer premi del Concurs de
Fotografia de 1981, obra del
Sr. Josep M.ª Vall Ponsa.

Com és tradicional, l'any passat per la Festa Major va convocar-se el XVII Concurs Provincial de Fotografia, amb la innovació de limitar-lo únicament al tema local, o sigui a fotografies referents al nostre poble. Naturalment el nombre de participants va ser més reduït, però la qualitat i l'interès de les obres va compensar sobradament la manca de quantitat.

El que sí és de doldre és la poca participació de gent del poble, quan és clar —perquè s'ha pogut comprovar en alguna esporàdica participació— que són molt nombrosos els aficionats.

Aquest fet, i algun altre que apuntem més endavant, ens han aconsellat fer un nou canvi en el nostre Concurs, i enguany s'ha convocat el I Concurs Local de Fotografies Diapositives, amb un cert caràcter experimental, però confiant que tindrà bona participació i, naturalment, un resultat satisfactori. Aquest és, almenys, el nostre desig.

Publiquem a continuació l'Acta del Concurs de l'any passat i la Presentació i Bases del d'enguany.

XVII Concurs Provincial de Fotografia 1981

ACTA del Jurat

En el Centre de Cultura Sant Jordi, a les 14 hores del dia 2 d'Agost de 1981, es reuneix el Jurat Qualificador del XVII CONCURS PROVINCIAL DE FOTOGRAFIA SANTA EULÀLIA DE RONÇANA, compost pels Srs. En Joan Mas i Marquès, President de Foto-Film del Vallès, de Granollers; En Josep M.º Arboix i Salazar; En Jordi Iglesias i Vives, en representació de l'Ajuntament; i En Joan Cabot i Pañach, de l'Agrupació Fotogràfica Santa Eulàlia. Després d'un detingut examen de les 76 obres presentades, acorden, per unanimitat, atorgar els premis de la següent forma i d'acord amb les Bases del Concurs:

Classificació

Primer premi, Trofeu AGRUPACIÓ FOTOGRAFICA SANTA EULÀLIA i 5.000 ptes. a l'obra «VISIÓ DEL CAMPANAR», d'En Josep M.º Vall Ponsa, de Sabadell.

2.º premi, Trofeu CAIXA D'ESTALVIS DE CATALUNYA i 3.000 ptes. a l'obra «RELOTGE», d'En Josep Allué i Alemany, de Martorelles.

3.º premi, Trofeu DIANA PINSOS i 2.000 ptes., a l'obra «EL MOMENTO FELIZ», de José Martínez, de Castelldefels.

4.º premi, Trofeu ESTACIÓ DE SERVEI SANTA EULÀLIA i 1.000 ptes., a l'obra «PALLERS», d'En Lluís Moya i Parés, de Barcelona.

5.º premi, Trofeu ISIDRE PRAT, AG. D'ASSEGURANCES, a l'obra «NEU», d'En Joan Dantí Pañach, de Sta. Eulàlia de Ronçana.

6.º premi, Trofeu CANON, a l'obra «MASIA», d'En Josep Rebollar i Clos, de Martorelles.

7.º premi, Trofeu FORN STA. EULÀLIA, a l'obra «BÚSTIA», d'En Francesc Calero, de Sabadell.

8.º premi, Trofeu SUBMINISTRES CLADELLAS, a l'obra «AL FINAL DE LA TARDA», d'En Jordi Garrós i Sampere, de Castellar del Vallès.

9.º premi, Trofeu FORN SANT ANTONI, a l'obra «XX», d'En Josep Dalmau i Massó, de Granollers.

10.º premi, Trofeu FERRETERIA POMA, a l'obra «N.º 3», d'Antoni Dalmau i Carbonell, de Granollers.

11.º premi, Trofeu GRANJA MARGANSANA, a l'obra «SANT CRISTÒFOL», de Maria Sicart i Sastre, de Santa. Eulàlia de Ronçana.

12.º premi, Trofeu GUARNICIONERIA BULTÓ, a l'obra «SEGON TERME», d'En Salvador Ciurans i Mas, de Santa Eulàlia de Ronçana.

Premi a la millor col·lecció: Trofeu AJUNTAMENT DE SANTA EULÀLIA, a la presentada per Francesc Calero, de Sabadell.

Classificació Residents a Santa Eulàlia

Primer premi, Trofeu ASSOC. PROPIETARIS URB. MALLORCA, a l'obra «PANORAMICA», d'En Gonçal Izquierdo i Castejón.

2.º premi, Trofeu CAIXA D'ESTALVIS DE CATALUNYA, a l'obra «ENTRADA A LA MASIA», d'Esteve Carreras i Pérez.

3.º premi, Trofeu CANON, a l'obra «TOT ACABA IGUAL», d'En Joan Martí i Casanovas.

4.º premi, Trofeu LLIBRERIA CARBÓ, a l'obra «CASA DE PAGÈS», d'En Joan Tura i Gardeñas.

5.º premi, Medalla FOTO-FILM DEL VALLÈS, a l'obra «EL REC», d'En Carles Torras i Roca.

I per a que consti, ho signem en el lloc, data i hora abans indicats.

Joan Mas i Marquès
Jordi Iglesias i Vives

Josep M.º Arboix i Salazar
Joan Cabot i Pañach

I Concurs Local de Fotografies Diapositives

El grup d'aficionats a la fotografia que des de l'any 1965 organitza el tradicional Concurs Provincial per la Festa Major, fa temps que es planteja la conveniència de continuar-lo igual o de fer alguna modificació. Les raons que ho motiven són: poca participació d'aficionats locals; augment desorbitat del preu del material fotogràfic, especialment les ampliacions; esgotament, en certa manera, dels temes locals a fotografiar i, per tant, la repetició, etc.

Enguany, doncs, s'intenta fer un canvi radical i es convoca un concurs de diapositives, i únicament d'àmbit local. Pensem que aquesta especialitat fotogràfica s'està imposant en molts llocs i que són nombrosos els aficionats locals que la practiquen. El que s'intenta, doncs, és reunir les millors obres de tots i cadascun per poder-les presentar a la contemplació del públic, segurs que ha de resultar d'un interès i una qualitat extraordinaris.

No és cap secret que tenim poca experiència en aquest tipus d'organitzacions, pel que és lògic que aquest concurs tingui un caràcter experimental. Demanem, només, que se li dongui aquesta consideració, però que trobi la col·laboració de tothom, especialment dels aficionats, que són els qui de veritat poden fer que aquest concurs tingui o no continuïtat.

Els premis no seran pas importants materialment, pel mateix motiu de fer una cosa a l'abast de tothom i sense interès crematístic, però sí que volem tenir un bon nombre de trofeus per premiar les millors obres.

Per a tal fi s'han redactat les següents

B A S E S

PARTICIPANTS: Tots els aficionats a la fotografia, veïns fixos o eventuals de Santa Eulàlia de Ronçana.

CARACTERÍSTIQUES: Temes local i lliure, per a fotografies diapositives, presentades en marquets de plàstic o cartró, i en formats de 24 x 36 mm. o de 60 x 60 mm.

OBRES: Col·leccions de 5 fotografies per concursant i tema, del mateix format. És permès no obstant que un concursant presenti una col·lecció de cada tema.

PREMIS: S'adjudicaran un mínim de 3 premis per cada tema, ben entès que cada col·lecció solament podrà optar a un premi individual.

JURAT: Estarà format per un nombre de persones a determinar, competents en la matèria.

IDENTIFICACIÓ: Cada fotografia haurà de portar escrit en la part anterior del marquet, el motiu i el tema o lloc d'execució i les inicials del nom i cognoms de l'autor. Si els marquets fossin de plàstic, podrà utilitzar-se paper auto-adhessiu, que es troba a les papereries.

ENTREGA: Les fotografies podran ésser entregades fins el dissabte 31 de juliol a la Merceria GEMA, de la Plaça de l'Ajuntament, o a Joan Dantí, de Can Mateu, Salvador Ciurans, de Can Ciurans, Gonçal Izquierdo, de l'Urbanit. Mallorca, i Joan Cabot, de Can Cabot. Cada col·lecció anirà dins d'un sobre, acompanyada d'una relació amb el que consta escrit en la part anterior de cada marquet, i en el sobre es farà constar el nom i adreça complets del concursant i el tema al que van destinades les fotografies que hi ha a dins.

PROJECCIONS: S'organitzaran dues o tres projeccions públiques de les diapositives en lloc adequat i hora que s'anunciaran oportunament. En la primera el Jurat qualificador atorgarà els Premis als guanyadors i al final de l'última es farà entrega dels mateixos.

DEVOLUCIÓ: Passats tres dies de la cloenda del Concurs, es podran recollir les diapositives presentades al lloc on foren entregades.

IMPREVISTOS: Tot el no previst en aquestes Bases serà decidit pel Jurat i la Comissió organitzadora.

— — —
Esperem, com hem dit abans, la màxima participació, i desitgem poder mantenir i millorar aquest Concurs, fins a convertir-lo en tradicional, com ho ha estat fins ara el de fotografia.

Gràcies a tots, per endavant!

La Comissió

CASES QUE TENEN HISTÒRIA

CAN GAFA

Can Gafa cau al Nord del terme, mirant al llevant. Són les terres on ja el Rieral va perdent el nom, i la gran esplanada d'hortes, d'aigua i de verd comença a enlairar-se, primer en pendent suau cercant l'Ametlla propera, pendent que no parará fins les alçàries de Puiggraciós, els seus Sots Feréstecs i els cingles del Bertí, les fites blanques i rocoses del nostre Vallès.

Tot el paisatge va canviant; potser altres temps les hortes foren més ai-guamoll, el lli hi era conreuat... En guanyar alçada arriben els cultius de secà, sorgeixen les pinedes, els avellaners, potser altre temps oliveres, i les vinyes i sembrats. I l'aire és més mogut i net, potser les boires agafades als matins del Tenes no gosen arribar-hi, i els mosquits s'hi queden més i no s'enlairen. Són les terres clares del Bonaire i Can Gafa cau bé dins ell, els seus punts més orientals.

Les primeres dades de la història d'una casa solen ser poc precises. Així és aquí, i del nom Gafa no se'n coneix l'origen.

Prop de la casa la vida hi és ja manifesta amb els pobladors dels nostres primers temps. Vestigis neolítics els trobem no lluny d'ella, amb varietat de puntes de fletxes, destrals, ganivets, sencers i trossos, sembla restes de taller. Fa pensar en un assentament estabilitzat, lloc on es vivia i treballava el sílex.

També la zona fou assentament romà. Trossos de ceràmica hi són abundants, també restes de forns.

Les foscúries de l'Edat Mitjana res ens diuen. Poques cases, molt treball i poca collita, inseguretats i misèria.

Els actuals propietaris, Sr. Camil Torras i esposa, cultes i zelosos de tot record de la casa des dels primers temps, conserven una sèrie de documents que donen idea, malgrat imprecisions i llacunes, dels principis i la vida de Can Gafa. Una casa quina arquitectura i construcció semblen emplaçar-se dels segles XVI al XVII.

No consta en els fogatges de 1466. El segle XVI esmenta ja 28 llars al principi, entre els que hi ha un Jaume Costei, que potser pugui relacionar-se aquí. I cal pensar en un possible assentament en tals temps, ja que al final del XVI eren ja 60 les llars conegudes.

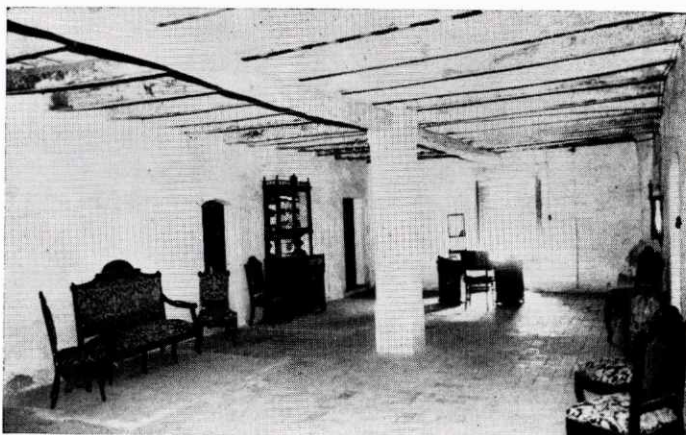
Esmento aquest nom perquè un semblant, Antoni Cot, apareix en el document més antic de la casa, una còpia d'un pergami que fou datat a Girona el 21 de març de 1560, autoritzat per Miquel Leotart, Notari Públic, amb Poders Apostòlics i Reials per tot el Principat de Catalunya, Rosselló i Cerdanya.

Dit document, en llatí, que requereix tècnica, idioma i coneixements legals i temps de traduir i comprendre, deixa veure clar que Jaume Burguès, amo de Can Burguès, transmet en cens a Antoni Cot, pagès, una peça de terra, amb aigua per regar, amb drets i pertinençies. I sembla dir situada sobre el Rec depenent del Prior de Sant Miquel del Fai i que va al molí d'En Bastida i acaba a la Riera de Tenes per Orient. Tocant al Sur amb terres d'En Brustenga (que porta en Joan de Lliçà d'Amunt) i a Ponent amb dit rec i altres terres de Brustenga.

En Burguès especifica que aquestes terres li pertanyen d'anys i dels seus predecessors, i que paga 6 denaris barcelonins per Nadal i altres pagues. Que aquesta terra la té en el seu domini per un benefici que sota la invocació de Sta. Eulàlia de Mèrida era a l'Església de Sta. Maria de Caldes de Montbui (Montebovino).

No sembla que tots aquests terrenys caiguin a Can Gafa. Podria ser que, seguint aquest document a la Casa, i de tradició en els temps més primers, que es tractés d'unes terres de regadiu que el Mas Cot logrés al Rieral.

Importància tindria quan acaba dient: Si mai el Burguès demanés una

Estructura de les bigues de la sala

quartera i mitja de blat a la Casa d'En Cot per una peça de terra, se li diria per quin títol posseeix aquella terra a la Bonaquilla, ja que escriptures porten que es del Mas Cot, i després que a Granollers hi ha aquest pergami autoritzat per Miquel Leotart».

I si es tractava d'aquest blat, no hi haurien més de 4 o 5 quarteres de terra.

El document no és la primera pedra de Can Gafa, però llavors seria Can Cot, ben segur; i potser Cot i Costei són també el mateix.

Cert és el lligament amb Can Plantada de l'Ametlla.

L'any 1627 un Joan Plantada ven a un Josep Plantada uns camps pertanyents a Can Plantada, nomenats Camp Gombau i Camp de la Rovira, situat al S. E. de Can Gafa.

En 1655 un Josep Plantada, que era fill d'un altre Josep Plantada, possiblement l'anterior, compra Can Cot, establint ja definitivament els Plantada a Can Gafa.

En 1646 es cita un Vicenç Plantada, sacerdot, que tenia alguns censos o beneficis. Vivia a la casa, cosa corrent aquells temps. Es conserva el «Quarto del capellà», amb un finestral on la pedra que el volta té gravada una creu i unes flors. Era Rector de la Comunitat de Preveres de Palaudàries.

Això sembla voler dir que els Plantada estarien ja assentats a la casa en títol de cens, abans de la compra definitiva en 1655.

En 1673 consta una concòrdia entre Josep Plantada i Pau Antoja i Viver amb defenses mútues d'interessos.

En 1688 altra concòrdia entre els tutors dels hereus de Francesc Plantada, que havia deixat dos menors.

En 1751 consta una resolució d'un Comissari Polític de Barcelona sobre aprofitaments d'aigües de Can Plantada de Sta. Eulàlia i que van destinades a Can Gafa.

En 1763 consta el testament d'Isidre Plantada, essent els fills una noia, Isidre i Josep.

En 1816 hi ha constàncies de correccions de fites entre Bonaventura Plantada, Maria Vendrell i Pau Parellada.

En 1889 no hi és ja la família Plantada. La mestressa, Ramona Pladevall, nomena aparcer o masover a un Pasqual Antoja.

En 1892, En Josep Torras i Germà, avi de l'actual, afincat a Caldes, compra Can Gafa.

En 1898 mor l'avi Torras i passa al fill, Francesc de Paula Torras Sayó que morí l'any 1936. És anecdòtic que aquest senyor, amb l'esperit de millorar els rendiments agrícols i posar els cultius al dia, inicia l'explotació d'avellaners. El pare se n'hi burlava. Portava i guardava un mocador petit, i li deia «Per anar a recollir les avellanes de Can Gafa».

En 1939 passa a l'actual Sr. Camil Torras Casals, professor de l'Escola d'Agricultura i Catedràtic, casat amb D.ª Maria-Assumpció Zavala Duran.

* * *

La Casa és força típica del nostre Vallès. Barri ben tancat. Corts i dependències al costat.

La casa és molt senzilla i gran. Les quatre parets mestres i valentes i una teulada a dues aigües, tot el carener aguantat per dos pilans ferms que travessen pis i golfes i sostenen la gran biga mestra.

La façana de cara a migdia. El portal dovellat. Finestral on era menjador, amb la inscripció 1767. Dos al pis, la gran a la sala i altra a una habitació. I un darrer a la golfa.

Per dissort per a l'estètica —finalitat d'adaptar-se als temps— en 1923 es féu una vivenda que sobresurt en angle recte i tapa un quart de la façana original, incluint-hi segurament dues finestres que seran tapades o comunicaran les cases.

A Ponent una construcció afegida, més feble i amb contraforts, aliniada amb el barri. Finestrals de pedres per tot. Al Nord, restes d'un pou, possible d'aigües negres.

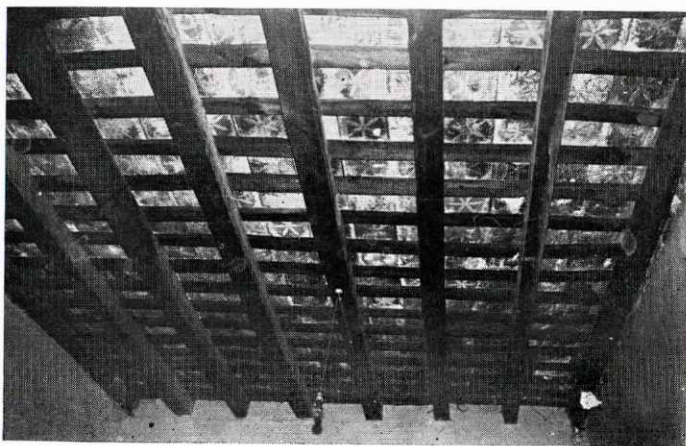
L'entrada ampla, el gran pilar, una premsa de brisa Simoneton Freres.

La cuina a la dreta, la peça més interessant de la casa. Al fons i al mig, la gran llar, plaçada a uns dos metres de la paret que forma part de la xemeneia grandiosa i que mostra el cim i la negror a 12 o 14 metres. La grua, giratòria, amb els calamàstecs per a penjar-hi el que calgués. Al fons dreta, hi havia el forn, ara en desús, però existent fora. Al fons esquerre, la fogaina per l'aigua, que abans encaixava una caldera d'aram. L'escó vell, banc nou, ceràmica diversa. I el sostre, com a tota la casa, fusta; ferm i ben fet.

A l'esquerra de l'entrada, el que seria el menjador, ara transformat en departaments utilitaris mitjançant parets, però conservant encara una capelleta, que un dia guardaria la imatge que beneiria la taula.

Al fons esquerre el celler i al fons dreta un «quarto» de serveis.

L'escala porta a la gran sala, el pilar al mig. Molt gran, deu tenir uns 11 m. per 6 d'ample. A la paret, un gran plànol de la finca, fet per En Camil Torras. Les habitacions dormitoris laterals, tres a cada costat, totes el sostre inclinat segons la teulada, embigat i llates tot molt ben acabat. Alguns dormitoris són ja modernitzats, altres conserven tot el seu primitivisme. Molt interessant és el dormitori on tots els cairons del sostre són pintats en diversos colors i figures, tan ingènues com originals. Com també el quarto deformat per la gran xemeneia, sempre el més sol·licitat a l'hivern.

Sostre d'una habitació, amb els cairons pintats

Altra escala porta a la golfa, on acaben els pilars i queden a la vista les grans bigues mestres, sols dues i de pi. La finestra s'obre al migdia, amb aquells camps Gombau al fons, menys allunyats que els primers papers que els anomenen.

La finca té 34 hectàrees i termeneja al N. amb Can Plantada i també en part de llevant, a més de Can Planolot i can Parellada, totes de l'Ametlla. Per ponent amb en Barbany, i amb Margenat i Puigdomènech a migdia.

Essencialment secà, molt haurà canviat la masia i els voltants al llarg del temps. Cal adaptar-se al treball i als temps. Els estables passen a garatges. Davant, la gran era, que fou feta en 1915 i costà llavors 50 duros. I també la piscina i, prop, el vell pou, que si un temps seria la bona aigua, ara és ben secundari.

Fins 1900 arribava l'aigua procedent de Can Plantada un sol dia a la setmana. Era una mina d'antic establiment. Un dia Can Gafa i 6 els Plantada. En tal data, el Sr. Pere Duran Plantada, d'acord amb els Torras canvia el sistema, féu set forats seguladors, sis per ells i un pels Gafa. Així aquí sempre hi havia aigua. Però portava molta calç, tot s'omplia de tosca i era car de manteniment. Es decidí fer un pou en lloc adient i portar-la a la casa. L'antic canal és ara abandonat.

A ponent, separada pel camí de la casa, hi ha encara el basament d'una premsa d'oli, mig tapada per la runa i el temps. Sembla això dir que hi hagueren oliveres. La tradició diu que la gran barra s'apoiava en dues alzines properes, més grans encara. On serien les oliveres?

Darrera, cap al Nord, els magatzems i terrenys adquirits per en Bartomeu i la Cooperativa de pinsos, del que formen part una dotzena de ramaders associats i que dona un caire industrialitzat als entorns de Can Gafa.

A Santa Eulàlia, els Bassa estan totalment identificats amb Can Gafa.

Vingueren a la casa en 1899 i definitivament en 1902. Eren en Bartomeu Bassa Rocasalves i Matilde Bachs Puigdomènech. Venien de Can Calderí i havien estat a Can Bori i Can Julià.

D'ells foren fills en Tomàs, Maria casada amb el Feliu de la Bastida, Josep amb Emília de Can Paiàs, Pere i Genís que són a Sabadell i Sentmenat.

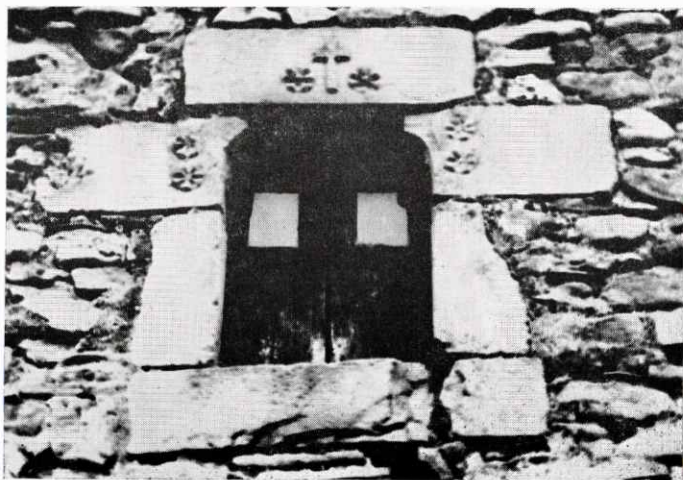
En Tomàs és casat amb Teresa, de Can Bruno i en són fills l'Antònia casada a l'Hostal, la Matilde a l'Ametlla i en Bartomeu amb l'Eulàlia de Can l'Elias. Fills d'en Bartomeu i l'Eulàlia en són Francesc-Xavier i la Núria. En Francesc-Xavier decidit a seguir els passos del seu pare.

Darrerament en Bartomeu, junt amb altres associats, ha donat gran impuls al negoci de bestiar, vaques i vedells, situat gairebé tot a l'Ametlla. A més, s'explota la ja esmentada fàbrica de pinsos.

Al cap tard eren reunides les dues famílies, els Torras i els Bassa, al barri de la casa. Són dues famílies plenament compenetrades. Cadascuna, en parlant de l'altra, sols sap dir lloances.

I aquesta sensació de bona convivència, de treball i d'empresa ha sigut la darrera nota que he agafat de Can Gafa, una casa que si bé s'enfonsa en un cert llunyà, camina de ferm per a un millor pervindre.

Josep Claret

Finestral típic.

FUTBOL

PRIMER EQUIP

El nostre primer equip, una temporada més ha militat a 2.ª Categoria Regional.

En la passada campanya 1981-82 la plantilla de jugadors ha estat aquesta: Trujillo, Pérez, Carmona, Artacho, Martínez, Valeta, Javi, Dalmau I, Barbany, Tura, Riera, Alvarez, Gravi, Ortega, Paco, Ernest, Diosdado, Marzo, Joaquín, Dalmau II y Hermoso.

Començà la temporada com entrenador en Joan Ramon, però després, per diversos motius i a petició pròpia, fou rellevat, fent-se càrrec de l'equip en Peter.

En començar el campionat hi havia forces il·lusions per poder ocupar els primers llocs, doncs es creia que teníem un equip prou capacitat, però després la realitat ha demostrat bastant el contrari. De totes maneres, creiem que més o menys deu tenir d'ésser així i que a final de temporada quedar classificats entre els vuit o deu primers és el normal.

JUVENIL

La temporada 1981-82 l'equip juvenil ha jugat a 2.ª Categoria.

Dèiem l'any passat i en aquest mateix Anuari Local, que el juvenil havia obtingut una bona classificació, un tercer lloc

i a veure si la temporada següent es podia millorar.

I així ha estat: ha quedat campió de grup i per tant la propera campanya jugarà a 1.ª Categoria.

Penso que això és el resultat del treball d'uns quants anys. Només cal dir que la plantilla de jugadors són de Sta. Eulàlia, cosa inèdita durant molts anys.

El C. E. Sta. Eulàlia té molt clars els seus objectius: treballar els equips de futbol base aglutinant el màxim de jugadors locals. És d'aquesta manera com creiem en la supervivència del C. E. Sta. Eulàlia.

INFANTIL

Què direm de l'equip infantil?

És la tasca que dèiem abans i que amb totes les seves dificultats es va tirant endavant. Xicots de Sta. Eulàlia que es van formant i que seran el dia de demà els que nodriran les categories superiors.

Els bons resultats hem de pensar que moltes vegades no són el més important, sinó l'entrega, la il·lusió i el bon comportament. Aquest ha d'ésser la pauta a seguir, la resta anirà venint amb el temps.

Enric Barbany

FUTBOL DE BASE

Cada any és més gran l'afluència de nens que volen iniciar-se en el futbol i hom pensa que és el futur d'aquest esport. Però perquè això dongui bons fruits, és necessària una dedicació, organització i instal·lacions adequades.

El nostre club de futbol, fa tots els possibles perquè aquest esport sigui abastat en tota la seva complexitat i sempre dins de les seves possibilitats.

Com a esport, s'intenta fer comprendre l'esperit que comporta, la necessitat de practicar-lo i el comportament que cal seguir.

Com a futbol s'ensenya a jugar i per això la millor edat per iniciar-los és dels 7 o 8 anys.

Per tant, el C. E. Sta. Eulàlia té un

equip de benjamins, cada dia més nombrosos, on el companyerisme i dedicació van formant els nois. El futbol per ells és una vàlvula d'escapada de llurs obligacions que, d'alguna manera, ha d'influenciar en la seva vida i el nostre desig fora que, cada vegada més, visquessin esportivament.

Els nostres Benjamins, cap a una cinquantena de nens, són la millor base per donar continuïtat al nostre club i han participat aquest any en els campionats que s'organitzen des de Granollers.

El nostre equip d'alevins ha participat en el campionat de 1.ª divisió comarcal, fent molt bon paper: han quedat en vuitè lloc dels catorze participants i conservant la cada vegada més difícil categoria.

Josep M.ª Ambròs

Els veterans del C. E. Santa Eulàlia.

FUTBOL DE VETERANS

En aquesta primera intervenció d'un servidor vostre a l'Anuari, he estat invitat a parlar de l'equip de veterans de Santa Eulàlia, cosa que faig amb molt gust.

En primer lloc diré, per si algú no ha tingut l'ocasió de veure en acció aquest equip, que vertaderament tenim la sort de comptar amb un grup de joves veterans que, en conjunt, formen un bloc d'un nivell tècnic molt apreciable i d'una entrega i dedicació als colors del Santa Eulàlia totals. Això és, al meu pensar, el més important. Com la majoria d'equips, nosaltres també comptem amb la presència d'algunes individualitats que donen seguretat i qualitat al joc, elements necessaris per enfrontar-se a partits particularment difícils. Això, sota el pla esportiu. En l'aspecte amical i de companyerisme (cosa que es fa cada dia més difícil de trobar) jo penso que no es pot millorar, ja que reunir divuit o vint nois de condicions particulars tan diferents i amb l'objectiu de passar una estona fent esport, i per alguns fer l'exercici tan necessari a l'organisme per mantenir així una forma i salut que són la clau de l'alegria de viure. Això dit, i amb el vostre permís, passo a presentar els components actuals de l'equip: Ambrós, Arimon, Bassa, J. Bonet, L. Bonet, Casals, Casi, Ciu-rans, J. Duran, L. Duran, Guallart, Girbau, Muñoz, Pons, J. Ramon, Saña, Saurí, Torrellas.

La temporada 81-82 ha estat bastant regular d'assistència per part dels jugadors. Ja sabem que tothom tenim obligacions que fan que de vegades, i en particular a l'hivern, no podem assistir als partits. Als entrenaments ja és diferent. Jo penso que és degut a que els fem el dijous al vespre i en aquestes hores estem més disponibles. En aquestes sessions tenim una part de preparació física i partit d'entrenament. Acabades aquestes sessions ens reunim per berenar i seguidament passem a les xerrades diverses i canvis d'opinió, així com preparar el partit del dia següent.

Dels resultats obtinguts, també direm que han estat molt bons en general i que, en tot cas, el més important ha estat el fet que cap dels nostres jugadors ha estat lesionat d'importància; teniu en compte que certs partits han estat bastant disputats. Cal dir que la forma física dels nostres nois és molt bona. Entre els equips que podem destacar i que pel seu joc i historial ens han demostrat alguna cosa, citarem: Club Deca-rio, Gramenet, Mercantil, Montcada, etc.

Dels trenta partits jugats:

Guanyats	16
Empatats	6
Perduts	8

Resultats que destaquem:

Chalet - S. E.	1—8
S. E. - Mollet	9—1
S. E. - Palautordera	6—3
S. E. - Ripollet	4—2
Vilamajor - S. E.	0—5
Montcada - S. E.	1—2

Dels partits amistosos:

S. E. - Bigues	9—0
S. E. - Parets	4—0

Els golejadors han estat:

Casi 21, Ambrós 17, Ciurans 14, Casals 12, L. Ramon 9, Torrellas 8, L. Duran 7, Muñoz 5.
Excuseu l'oblit d'un gol més o menys.

Senyalarem també el bon comportament de l'equip davant la formació francesa de la A. S. Fontaine el passat dia 30 de maig. (Veure els comentaris generals a la revista Ronsana).

En el capítol de distincions:

Màxim goleador: J. Casi amb 21 gols.

Regular i dedicació: J. Bonet

Esportivitat: J. Duran, J. M. Ambrós (empat de veus entre els components del grup).

Tots ells van rebre un obsequi-record de la temporada.

Entre les activitats extra-esportives, les més importants han estat: Excursió a Eivissa. Els jugadors, familiars i acompanyants, felicitaren la bona organització; el viatge i l'estada a l'illa varen ser perfectes.

També direm que el dia 17 de juliol i al Restaurant Santa Eulàlia, es va fer un sopar-ball. En la meua opinió, tot va ser perfecte i cal felicitar al responsable de dit establiment pels menjars servits i pel servei. Agraïrem als veïns més pròxims la paciència demostrada en suportar la molèstia de la música del conjunt que va animar la festa.

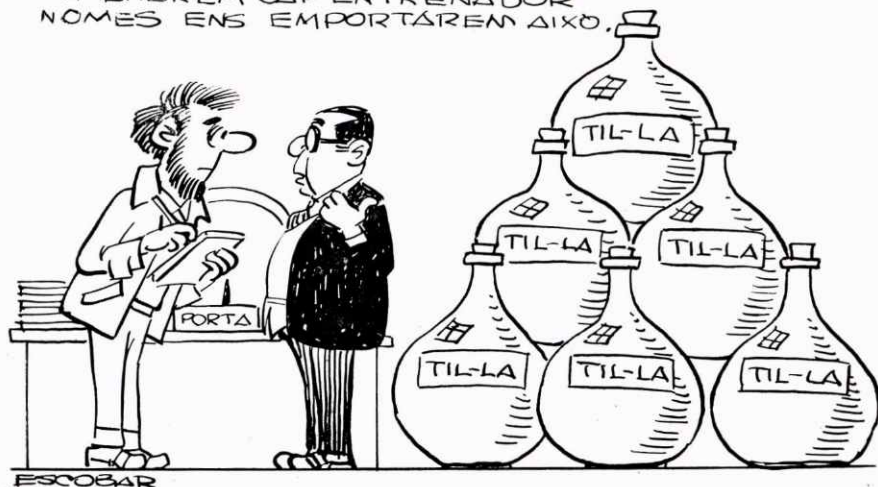
En aquesta època de l'any és molt agradable poguer organitzar festes a l'aire lliure i aprofitar la frescor de la nit. La nostra felicitació pel bon humor demostrat i només dir que aquests actes són indispensables per a una millor convivència en aquests temps tan difícils. Amén.

Res més per aquesta vegada. Tot ha estat en honor als nois que componen aquest equip de veterans joves del Santa Eulàlia.

Comadira

HUMOR, per Escobar

-DEL MUNDIAL DE COLOMBIA NO
NOMENAREM CAP ENTRENADOR
NOMÉS ENS EMPORTAREM AIXÒ.

SOCIETAT DE CAÇADORS

Parlar dels caçadors i de la caça sempre és un tema que pot ésser monòton o gairebé igual, doncs els ingredients sempre són els mateixos: caçadors, escopeta, gossos i naturalesa, ja que és ella qui ens dona els animals, grossos i petits, amb plomes o bé amb pèl. I encara que molta gent no ho entengui, el caçador els estima, respecta i fins i tot mima, doncs gràcies a les societats que ens agrupen es fan repoblacions de conills, perdius, faisans, etc.

En quant als boscos, qui més els respecta són els caçadors, malgrat que cada dia estan pitjor, tant a causa de les urbanitzacions com per la forma en que es tracten. Ja que tot caçant, fins i tot en el més inhòspit torrent s'hi troben deixalles de tota mena, principalment plàstics que la naturalesa no pot destruir.

Com és natural, a Sta. Eulàlia no som diferents i els boscos també estan plens de tota mena de coses absurdes i d'allò

més grotesc, des de la tassa d'un water trencat a cinquanta mil menes d'ampolles de detergents, amb una simfonia de colors que no hi són mai adients. I més val no parlar dels que hi deixen animals morts.

Bé, no és el moment, ni tampoc vull fer denúncies de tot allò dolent, sinó que també vull remarcar fets dignes d'ésser ressenyats ja que cada dia la caça és més escassa i difícil d'obtenir.

La mixomatosi continua fent veritables desastres en els conills de bosc. I les perdius, cada dia tenen menys lloc per viure. Elles necessiten de la solitud dels camps i poder trobar blat i demés grans per menjar, cosa que de mica en mica es va fent més difícil d'aconseguir, tant per les urbanitzacions, com pel moviment que hi ha al voltant dels camps on podrien pasturar.

Per tot això la nostra Societat fa repo-

blació anualment, i així encara podem veure algun conill, quan voltem pels camins de nit o algun capvespre.

Tot i així, cada dia hi ha gent que per primera vegada és temptat i surt a la muntanya amb l'escopeta a caçar —dic i diré sempre a caçar, no a matar—, doncs d'un a l'altre hi ha la diferència del que respecta les lleis i la mateixa naturalesa, en tota la seva amplitud.

Aquest any un dels principiants que participaven per primera vegada, va ésser en Joan Casals de cal Lampista. El noi, tot eixerit, se'n va anar a donar el volt, satisfet i content, com fem tots quan agafem els gossos de bon matí i esperem que sigui un bon dia; malgrat que moltes vegades només surt a passejar l'escopeta.

Bé, com deia, se'n va anar cap a les feixes de Can Cabot, i de sobte, què és això que corre?, ell apunta i d'un sol tret aconsegueix cinc colins (perquè aprenquin els veterans a estalviar cartutxos). Però no acaba aquí: un tros més enllà, una altra presa surt corrent i volant, més amb bona punteria engega l'escopeta i un faisà dels que fan glòria de veure cau abatut.

Però encara no acaba la història, ja que el dia de Sta. Eulàlia, els porcs també li van donar un bon ensurt, encara que aquesta vegada no va estar tan encertat. No així en Jaume Peig, que en va caçar un que pesava més de 35 quilos. descomptant el tros que els gossos se'n menjaren.

Un altre dia, després d'una bona remullada, també se'n van caçar dos més. Aquesta cacera va ser organitzada per en Lluís Flaqué, de Can Mataporcs, i quatre o cinc més. El que no recordo és qui van ser els que van aconseguir les peces.

El que sí es va contar és que un porc va passar per dins el jardí de la casa de l'amic Socies, per descomptat sense demanar-li permís.

Pot ésser que algú tingui alguna anècdota per contar. Doncs bé, avui i des d'aquestes línies, el convido a que m'ho faci arribar i l'any proper serà ressenyada.

També hi ha un tema difícil de tractar, però amb el cor a la mà i amb tot l'afecte de que sóc capaç, ho vull fer.

Moltes vegades les grans sofertes de la cacera són les esposes dels caçadors. Elles saben el que hi disfrutem a la muntanya. Però això significa dies de festa que es queden soles esperant el marit que torni cansat, amb alguna peça o sense res, que és el més normal. Però a l'arribada es festeja el dia passat i amb tot l'afecte del món escolta el que vas explicant.

Us preguntareu a què ve tot això, doncs únicament perquè des d'aquí vull retre homenatge a l'esposa d'un bon i gran amic que tantes vegades en reunions i altres coses de cacera i tret al plat, ens havia acollit a casa seva: em refereixo a la Núria Maspons de Socies, que ens deixà i segur que des del cel es complau una vegada més en totes les nostres alegries.

Els que vàrem tenir la sort de conèixer-la, sabem el que hem perdut i avui tots diem, amb els seus familiars: Núria, al cel siguis.

Ja sé que no és bo deixar les coses tristes par al final, però si he volgut seguir una cronologia era obligat fer-ho així.

I amb el record dels fets passats m'acomio fins l'any vinent.

Josep M.ª Casanovas

U. E. C. Vall del Tenes

Ja ha passat un altre any i ací estem per a resumir les principals activitats del Centre Excursionista. Com ja dèiem l'any passat, una de les fites del Centre era fer una sortida als Alps per tal de poder assolir els principals cims d'aquesta regió muntanyenca, i quasi s'aconseguí, doncs només ens desdrem de pujar el Jungrau per manca de temps i en canvi pujarem el Montblanc, el Mont Rosa i el Cerví, aquest últim ja d'unes certes dificultats.

També durant l'any s'han fet sortides als Encantats, a l'Aneto i d'altres de menys alçada.

S'ha fet un altre curset d'iniciació a la muntanya, amb força participació, sobretot molt jovent; àdhuc s'ha tornat a fer un curset d'escalada del que han sortit ja alguns caps de corda per fer grimpada bastant important.

Com cada any s'ha anat a Montserrat a peu.

L'activitat cultural també ha tingut molta aflluència de públic, com és ara la pel·lícula presentada pel ben conegut Jor-

di Pons sobre l'Ama Dablam que fou guardonada pel festival de Trento amb el primer premi. També l'Enric Font ens va projectar la pel·lícula Karakorum 80, per cert que tres mesos més tard trobava la mort junt amb el seu company Pere Aimerich, a l'Himalaia.

Per la Festa Major, es va fer una exposició sobre els barris del poble i les seves característiques, i també una maqueta del poble feta a escala.

S'han netejat els camins del C. R. als Cingles de Bertí que estaven plens de brutícia.

Ara fa uns quants dies els boscos han tornat a cremar com fa quatre anys, com si la desafortunada incidència de llavors no hagués fet impacte a la vida de certes persones que, per manca de cultura i manipulades pel sistema de viure d'avui, no donen importància a la cosa més natural, certa i palpable que ens envolta i ens dona la vida. Esperem que el sentit cívic es desenvolupi amb més facilitat o del contrari en pagarem les conseqüències tots plegats.

Josep Vinyeta i Duran

EL NOSTRE RIU

Els rius són cursos naturals d'aigua que transcorren de la muntanya al mar. Cada un d'ells genera i defineix una vall que és la que li dona l'aigua de la pluja. Altrament podríem definir-los com els desguassos de les boires. Simultàniament, si tota la xarxa fluvial és l'organització de l'aigua superficial, trobem corrents subterranis degut a la filtració que el drenatge de la terra permet i que flueixen en fonts, pous, mines, etc. Uns i altres corrents signifiquen les reserves reals —i tal volta limitades— de què disposa l'home per a viure i tirar endavant.

Actualment, els rius són el resultat de milers d'anys de pluges i secades, del constant treball que fa l'aigua erosionant el propi llit, del transport, de vegades plàcid, de vegades violent, de litres i litres de l'indispensable element fins al seu destí.

Els rius constitueixen, a més, un entorn natural de vida: vegetació i fauna en constant i canviant equilibri, i d'acord amb el clima, la geologia i l'activitat humana configuren el paisatge ple de riqueses i encants estètics.

Peixos i aigües, mamífers i ocells, arbres i flors, arbustos i herbeis, pedres i arenys són per disseny de les lleis naturals, són per la força i la capacitat que té la vida, són l'harmonia de les coses que hem trobat sense submissions ni manipulacions, són, amb el mateix dret i amb més fidelitat, elements, uns més, com l'home.

I a casa nostra tot això té un nom: TENES (poden substituir-lo pel seu nom corresponent, si així ho desitgen, aquells que no han nascut en aquesta Vall).

I és que el Tenes, històricament, ha complert funcions d'esplai i d'higiene impensables amb el ritme de vida irracional, foll i inhumà dels nostres dies. Quanta gent gran no recorda haver-hi anat a pescar anguiles, o haver-hi begut aigua, amb molta més fruïció que no prenem una Coca-Cola a la terrassa d'un bar? Quants pagesos no expliquen com anaven a treure's la pols i a refrescar-se després de la jornada de treball, desconexant les modernes banyeres i els suavitzants de cabells?

I és que el Tenes, escola de natació dels infants que van ser ja fa anys, escenari de berenars del diumenge a la tarda, oferia un seguit de llibertats i confiances, perdudes amb el procés industrialitzador dels nostres pobles, car hom ha vist desaparèixer en els darrers anys la claretat de les aigües, i mudar el relaxament que produeix el paisatge de la ribera junt amb l'incansable soroll del discret pas del riu, per la pestilència de certs detergents, derivats químics i bosses d'escombraries.

Emperò alegrem-nos, perquè enguany sembla que vulgui retornar al nostre riu, el Tenes, la condició que els atributs naturals fa temps li van atorgar. Els peixos que ja s'hi tornen a veure poden ser tan sols un índex. Cal que, entre tots, en fem una plena realitat. No tornem a estroncar la vida que ara recomença.

Perquè el Tenes és el nostre riu.

Perquè el Tenes és part del nostre poble.

Perquè el Tenes fa créixer els nostres conreus.

Perquè el Tenes i la seva Vall estan plens d'indrets bonics.

Perquè el Tenes és part de la nostra vida.

Perquè el Tenes és part de la nostra riquesa.

Perquè el Tenes és part de la nostra felicitat.

Perquè el Tenes és també la nostra cultura.

Perquè el Tenes mereix molt més respecte...

Josep Margenat i Escobairó

La revista Ronsana

La nostra Revista va fent la seva via. Una via no mancada de dificultats però que també comporta unes certes satisfaccions, sobretot quan es constata l'acceptació que té arreu i la tasca que sens dubte porta a terme en el camp de la informació i en l'àmbit de la nostra Vall del Tenes.

Les notícies més destacades referents a «Ronsana», en aquest últim any transcorregut, podrien ser:

— La bona acollida que va tenir el número que feia referència al «Sopar» de l'any passat, amb la novetat d'unes caricatures molt ben assolides pel dibuixant i amic Isidre Bonet.

— L'excel·lent impressió que va emportar-se el Sr. Agustí Farré, el dia del «Sopar», de la nostra Revista i de la gent que la fa i la llegeix, que va traduir-se, al cap de poc, en una primera subvenció de la Generalitat, que esperem tingui continuïtat.

— També es pot destacar l'extraordinari de Nadal, amb 48 pàgines i una portada a tot color, de la rectoria restaurada i l'església il·luminada. I un suplement amb la guia telefònica local. (Gairebé com «La Vanguardia»).

— El tradicional «Sopar» va tenir lloc enguany el dia 22 de maig, al Restaurant Can Barri, de Bigues. Resulta interessant aquest itinerari pels pobles de la Vall del Tenes a l'hora d'aquesta celebració, ja que és també una manera d'anar introduint i solidificant la presència de la revista en aquests pobles, i la tasca que hi pot realitzar. Va ser nombrós el grup de bigatans que hi van assistir, i bona part de l'organització va estar a càrrec dels nostres corresponsals a Bigues i Riells. L'acte, com sempre, creiem que va tenir amenitat i profunditat, almenys aquests eren els comentaris i l'ambient que es palesava, un cop acabada la festa, per part de les més de cent cinquanta persones que van assistir-hi. Que duri!

— No podem dir que sigui notícia, perquè és de sempre, les angúnies, hores emprades, anants i vinents... que comporta la confecció d'un número de la revista. I la satisfacció que tenim quan s'arriba a acabar.

— I voldríem que no fos notícia, tot i que els «costos» augmenten massa de pressa i els ingressos molt menys, que ens haguéssim de declarar en suspensió de pagaments, encara que això sigui molt corrent actualment. Necessitem, doncs, l'ajuda de tots, i quant a l'economia, dels anunciants de sempre (la Caixa de Catalunya, les empreses i comerços d'aquests pobles de la Vall del Tenes, etc.) i d'altres que s'hi puguin afegir.

Ens agradaria, també, més col·laboració espontània, que podrien ser cartes al director exposant criteris i opinions sobre fets o problemes que ens afecten, el que comportaria més participació i, en definitiva, més informació.

Esperem, de totes maneres, poder continuar aquesta empresa, que ja té un dens historial i una incidència evident en la vida local i personal.

J. Cabot

Una escena de l'obra «D'aquesta aigua no en beuré».

Des de que va sortir l'últim anuari fins aquest, s'han representat dues obres de teatre al Casal parroquial del nostre poble; «Bon Nadal, Mister Scrooge» i «D'aquesta aigua no en beure». Comentem una mica aquestes dues obres.

Els dies de Nadal i Cap d'Any es va representar el conegut conte nadalenc «Bon Nadal, Mister Scrooge» de Charles Dickens, el qual «a priori» contenia unes quantes dificultats artístiques, però que es van superar amb moltes ganes de fer-ho el millor possible. Va tenir molt bona acceptació entre el públic assistent, ja que era un conte ple d'humanitat i amb algunes situacions còmiques; també va ajudar el vestuari d'època. Frases d'aquest conte com «Ah, carambes!» o «que es rebenti l'amo!!» etc., encara es sentien pel poble dies després.

El 23 de maig, es va representar la comèdia «D'aquesta aigua, no en beure» de Josep M.ª Folch i Torres. Obra que sincerament, va tenir més entrebancs dels previstos, per diferents circumstàncies, a part de les que l'obra contenia. Però com que el dia de l'estrena sempre acostuma a sortir més bé del que t'esperes, aquesta vegada no va ésser una excepció, i també va agradar força, ja que aquestes comèdies senzilles i amb situacions còmiques al llarg de l'obra són les que la majoria de la gent necessita per distreure's i riure una estona, que bona falta fa en aquest món.

L'assistència de públic en les dues obres fou bastant nombrosa, i això demostra que la gent li agrada sortir de casa i participar de les activitats que es fan al Casal, com en aquest cas és el teatre.

Han sigut només dues obres, però que creiem suficients, ja que tots tenim altres ocupacions i no ens hi podem dedicar molt temps.

Ens donem per satisfets en ajudar al nostre poble a no perdre la seva tradició teatral.

Josep Montes

ESPLAI

Buff, ja estem!... de moment. El curs d'Esplai ha quedat enrera, han estat 7 mesos d'activitats, més o menys atraients, més o menys divertides, més o menys engrescadores. Excursions, teatre, tallers, vetllades, jocs, tot barrejat durant molts diumenges, fins arribar a l'estiu. Enmig, Sant Jordi, Festa Major de l'Esplai. N'hem parlat molt, de la feina que entre tots hem fet, i de la satisfacció que hem vist, en aquells que han viscut la festa d'aprop amb nosaltres. Les coses que han quedat per dir són totes aquelles que no es poden expressar en quatre ratlles, les coses que fan que tots tinguem ganes de continuar desvetllant una festa cada dia.

COLÒNIA D'ESTIU QUERALBS - 1982

Escriure quelcom sobre els objectius pedagògics d'una Colònia dona peu a caure en arguments i paraules que moltes vegades ens sonen molt bé, però no ens diuen gairebé res.

Anem més enllà. Parlem de la Colònia com el premi per a molts a l'esforç de tot un Curs d'Esplai, l'oportunitat de viure l'experiència del grup en un marc natural i senzill.

Emprenem doncs de nou la Colònia d'Estiu, amb nova il·lusió, recordant les coses que cada any aprenem tots plegats, grans i no tan grans, recordant el regust que et queda a la boca a l'hora de tornar a casa...

Voldríem enguany ser una mica més «pedagògics», però no només de cara als altres, sinó també amb nosaltres mateixos, per aprendre a fer créixer tot allò que després haurem de donar i transmetre als altres.

CORAL SANTA EULALIA

Fa prop de dos anys que un grup de joves i noies, animats per Mn. Didac, començaren a assajar cançons pensant en una coral en el nostre poble. Eren deu o dotze. El lloc fou el parvulari de la Sagrera. Baix la direcció de Mn. Didac i l'Agnès, assajaven cada dijous cançons senzilles, molt boniques, mentre el grup s'anava ampliant. Persones de mitjana edat i més grans s'hi incorporaren. Fa aproximadament un any que els assaigs tenen lloc a la rectoria, per reunir millors condicions una de les sales i també perquè, en aquest moment, ja som trenta dos els integrants i ja en diem La Coral Santa Eulàlia. La primera actuació en públic fou en la festa de l'escola de Segon ensenyament, la Vall del Tenes, el Maig del 81.

En les passades Festes Nadalenes actuàrem a l'Església de Lliçà d'Amunt amb la Coral l'Aliança d'aquell poble i també al Casal Parroquial del nostre poble, junt amb els de Lliçà. L'últim concert el celebràrem a l'Església Parroquial de Bigues també amb l'Aliança de Lliçà.

Entre els trenta-dos components de la Coral hi ha gent de Bigues i Riells afecionats al cant. Hi ha la meitat de gent jove i la resta l'integren gent de més edat, homes i dones. Us assegurem que disfrutem cantant i també que hi ha una sana harmonia i una alegria compartida el dimarts als assaigs. Veuïem amb molt goig que s'hi afegís algú més. Tots sereu ben rebuts.

Josep Clurans

El gran grup de les Gitanes.

BALL DE GITANES

Possiblement aquest ball no va néixer a Catalunya, però en diem del Vallès perquè és la comarca on va quedar més arrelada la tradició del Ball de Gitanes, espectacle un xic exòtic en el que els balladors, amb el degut acompanyament musical —actualment amb cobles i conjunts, antigament al so del flaviol, «sac de gemes» i tamborí— s'esmercen en agradar al públic, formant quadres i figures, i lluint vestits de colors variats i vistosos.

El Ball de Gitanes, que segons sembla el seu origen és ja de segles, ha passat per èpoques eufòriques i altres no tant, també ha sofert moltes innovacions. Malgrat això, no ha desaparegut, doncs quan sembla que s'hagi de perdre, afortunadament sorgeixen persones —generalment ja grans— que ho transmeten a uns quants joves i, si convé, es posen a ballar per animar al jovent a continuar-ho, com ho hem pogut comprovar en el nostre poble. És una herència que passa de pares a fills o néts.

Actualment està passant una època de creixement, doncs hi ha uns setze pobles que les ballen, amb un total aproximat de 1500 dansaires. En el nostre temps, això és molt positiu per tot el jovent de la nostra comarca. Per aquest

motiu la Generalitat de Catalunya, dintre de les seves possibilitats i en el seu afany per revifar la cultura catalana, ha pres consciència d'aquest fet i ens manifesta el seu recolzament per a poder tirar endavant, la qual cosa és motiu del nostre agraïment.

Enguany la festa fou celebrada el dia 21 de Febrer. Presidiren les digníssimes Autoritats amb la participació de les Colles de: Masrampinyo, Martorelles, Santa Maria de Barberà, La Llagosta, Parets del Vallès i Santa Eulàlia de Ronçana, amb acompanyament de la Cobla La Principal del Vallès i finalitzant amb l'acostumat Ball de Fi de Festa.

Les Colles del nostre poble d'aquest any han estat formades per una de petits, composta de 20 parelles, i una altre de grans de 12 parelles. Aquesta última, per falta de nois, es va tenir de completar amb uns quants veterans i un ballador nou. També hi va haver una balladora nova. Com hem dit abans, encara que hagi de sortir gent gran es completa la colla i es tira endavant.

Com els altres anys i per acomiadar les ballades, els pares dels petits dansaires organitzen un sopar de germanor. Ho vàrem celebrar al Restaurant Can Traver. Un dansaire va llegir una dedicatòria als assajadors, per cert molt bonica, i se'ls feu entrega d'uns obsequis així com també a les seves esposes. Els assajadors correspongueren amb unes paraules d'agraïment. També el nostre volgut batlle, en Jaume Valls, pronuncià unes paraules d'ànim per la continuïtat d'aquesta tradició. Fou una vetllada molt agradable.

Agraïm la col·laboració del nostre Excm. Ajuntament i a tothom que, d'una manera o altra, fan possible la nostra il·lusió. Moltes gràcies i fins el proper any, si Déu vol.

L'ofrena a la Moreneta.

Gran festa de les Gitanes, a Montserrat.

III APLEC DE COLLES DEL BALL DE GITANES DEL VALLÈS

El propassat dia 6 de Juny tingué lloc a Montserrat l'esmentat Aplec. Enguany, a la memòria del que va ésser el promotor de les trobades a Montserrat, el nostre company i benvolgut amic en Ramon Vila i Alzina que a.C.s.

D'arribada es va fer la concentració de les Colles a les places davant el monestir per organitzar els següents actes: Dansa d'ofrena a la Moreneta. Recepció per la Rvda. Comunitat. Missa Conventual (amb ofrena del Ciri, aportació floral i lectura de l'Oració dels Dansaires) i acabant amb la ballada a les places, amb la participació de 40 colles dels pobles de: Barbarà, Castellar, Cerdanyola, El Mas-Rampinyo, La Llagosta, Martorelles, Mollet, Montmeló, Montornés, Palau Plegamans, Parets, Polinyà, Sta. Eulàlia de Ronçana, Sentmenat.

La trobada dels pobles a Montserrat és una manifestació de joia de tots els dansaires de la comarca del Vallès envers la nostra Moreneta. És una diada de germanor.

COLLA DE PETITS

Jaume Cladellas - Ester Roura
Jordi Iglesias - Montserrat Iglesias
Josep Barnils - Mercè Alexandre
David Estrany - Pilar Tura
Francesc Cladellas D. - Imma Casals
Juan Barbany - Dolors Barbany
Xavier Costa - Dolors Herraiz
Francesc Cladellas P. - Montserrat Duran
Santi Barbany - Teresa Gubern
Miquel Puigdomènech - Carme Serrat
Ricard Estrany - Dolors Solé
Jaume Espel - Teresa Uñó
Jaume Viadé - Mònica Pons
Carles Dantí - Carme Vilaró
Abel Sanmartí - Anna Maspons
Lluís Mercadé - Rosi Alvarez
Jaume Barbany - Yolanda Prat
Jaume Mercadé - Anna Serrat

Miquel Espel - Montserrat Bassa
Josep Casals - Teresa Jiménez

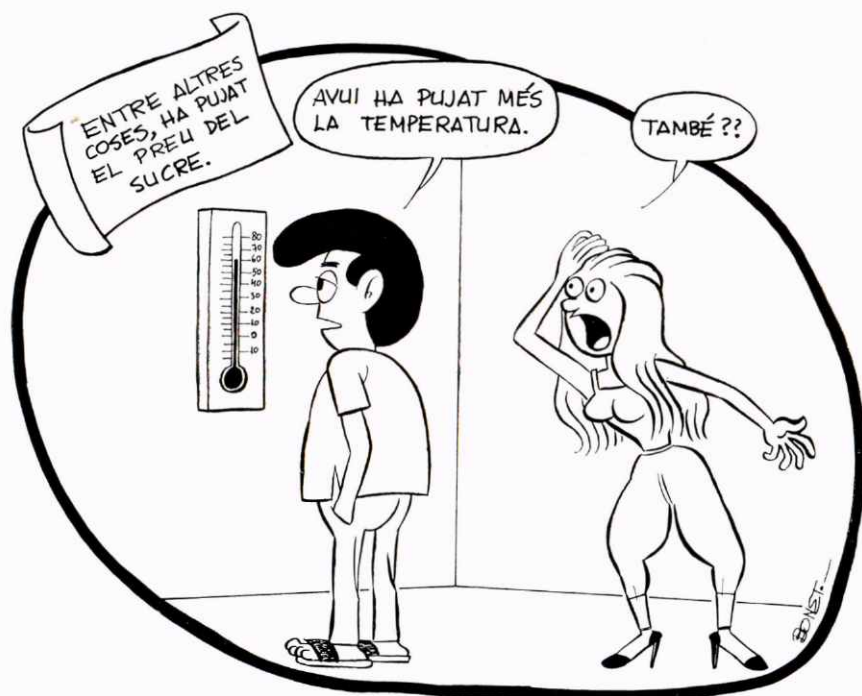
COLLA DE GRANS

Esteve Maspons - Magda Tura
Josep Solé Poma - Rosa Molist
Josep Bonet - Montse Portet
Josep Solé Padrós - Teresa Valls
Francesc Serras - Cristina Sánchez
Josep Valls - Mercè Molist
Miquel Maspons - Carme Dantí
Josep Alexandre - Montse Alexandre
Jaume Duran - Carme Viadé
Josep Maspons - Cecília Piñol
Carles Duran - Rosa Francàs
Vicens Barnils - Montse Vilaró

Assajadors:

Josep Solé
Esteve Maspons

HUMOR, per Bonet

CADA ANY UN PERSONATGE

Francesc Duran i Rocasalbas

Una tarda de molta xafogor vaig presentar-me a Can Valls de la Serra per posar-me en contacte amb en Francesc Duran, persona que aquest any hem cregut que havia d'ocupar aquestes pàgines com a personatge. En arribar a la casa estava assegut al pedrís que hi ha al portal i disfrutant de l'ombra de dos arbres.

D'una manera afable ens vàrem saludar i en preguntar-li si tenia cap inconvenient en ser el «personatge» d'aquest any, després de gratar-se el clatell va dir que no hi tenia res en contra, però que al poble hi havien altres persones més importants que ell.

Vàrem concertar hora per l'endemà i em vaig acomiadar.

L'endemà, després d'una parlada cordial amb la resta de la família, vàrem començar la següent conversa:

—*Francesc, diuen que sou l'home més gran, no vell, del poble. Quants anys teniu?*

—Tinc 91 anys i, efectivament, crec que sóc l'home més vell del poble.

—*Com es deien els vostres pares?*

—El meu pare es deia Anton Duran i Vivet i la meua mare Brígida Rocasalbas i Bot.

—*Quants germans heu sigut?*

—Hem sigut 4 nois, en Joan, en Bartomeu, jo i en Josep.

—*Fem una mica d'història. Parlem de quan ereu noi?*

—Vaig començar a anar a l'escola a Sant Simple. El mestre que ens feia la classe era el Sr. Rebolleda, el coneixia tothom com el «mestre de la cabra». Quan jo tenia 8 anys va plegar i durant un any vam anar a classes a Can Vendrell; allà el Sr. Dasquens que estava estudiant per mestre, ens feia

classe. L'any següent va començar a fer classes com a mestre a l'escola de Sant Simple, ja havia acabat la carrera. Fins els 12 anys vaig tenir com a mestre al Sr. Dasquens. A l'escola de Sant Simple erem 25 o 30 nois, distribuïts en tres graus o seccions.

—*Tan sols hi anaven nois?*

—Sí, les noies anaven a Ca l'Hostaler i els hi feia les classes la Srta. Anna de Can Brunomestre.

—*Perdoneu la interrupció, estàvem en que el Sr. Dasquens us feia les classes.*

—Quan tenia 12 anys van tancar l'escola de Sant Simple i vàrem començar a anar a Can Mallorca, amb el mestre Sr. Rafel Moixons.

Als 14 anys, com a distracció, anàvem a Granollers a peu i llogàvem una bicicleta per aprendre a anar-hi. Donàvem voltes per allà a l'era de Can Colomer que era l'única casa que hi havia passada la via del tren. Ens cobraven 2 rals a l'hora.

Als 17 anys ja vaig treure llicència per anar a caçar i ha estat la meva principal distracció al llarg de la meva vida. Als 80 anys vaig plegar d'anar a caçar.

—*Teniu alguna anècdota per explicar, sobre la caça?*

—Cada dia és una anècdota per un caçador, però el que et puc dir és que els dimecres anàvem a caçar per vendre els conills el dijous a Granollers. Moltes vegades sortíem a les 4 de la matinada de casa i caminant 3 hores ens presentàvem a Gallifa, d'on tornàvem al vespre, generalment carregats de conills.

Els diumenges no anàvem a caçar lluny perquè sempre assistíem a Missa i no podíem sortir tan d'hora.

—*On vàreu fer la «mili» (servei militar)?*

—La vaig fer de «quota» a Barcelona, i en tres etapes. Quatre mesos el primer any, dos mesos el segon i un mes el tercer any. No menjàvem al «quartel». Fins i tot a vegades havia anat al carrer del Rec a buscar el menjar per companys meus que estaven arrestats.

Per anar al quartel, anava a peu fins a l'estació de Granollers i una vegada allà, pagant 1'10 pessetes del bitllet, amb tren anava a Barcelona.

—*A quina edat us vàreu casar?*

—Als 27 anys em vaig casar amb la Maria de Can Penedes. Vàrem tenir tres filles: l'Antònia, la Brígida i la Rosalia.

—*Alguna festa que ara no es celebra i que la recordeu amb nostàlgia.*

—La festa que es feia a l'ermita de Sant Simple. Per Sant Jaume s'hi deia Missa rasa i al cap de 8 dies es celebrava la festa de Sant Simple. Al matí es feia «ofici» amb orquestra i en sortir de la misa es feien ballades en un alzinar de Can Tabac que hi havia allà mateix. A la tarda feien funció religio-

sa i després ballada al mateix lloc que el matí. Sempre hi havia molta gent i feiem molta broma.

—*Com veieu la forma de vida d'ara?*

—La gent d'ara la veig molt més neguitosa que la de la meua joventut. Sembla que vagi més per ella. No se sent cantar mai a ningú.

Abans, les colles que treballaven al camp, feien grans cantades, caçàvem cantant. Fangant no es podia cantar, la fanga era molt pesada i no es podia.

La gent tenia molt pocs diners, però estava molt tranquil·la.

—*Quin és el secret per arribar a vell?*

—S'ha de ser ordenat, el beure alcohol és molt dolent, el fumar també perjudica, el caminar és molt saludable, jo encara faig cada dia la meua caminada. També depèn de cadascun. No es poden fer excessos.

—*Què dirieu a la joventut d'avui?*

—Que no estiguin tan neguitosos, que facin més vida a casa, que facin més caminades i que no fumin tant; per anar lluny no cal córrer tant com fan.

— — —

Deixem aquí l'entrevista, no perquè no hi hagi res més per comentar, sinó que el mateix Francesc diu que ja deu estar bé.

És un home d'una memòria extraordinària. Abans de marxar encara em va recitar el discurs que els seu germà Josep va fer al Sr. Alcalde un dia que va anar a l'escola de visita oficial, també va cantar la cançó que cada diumenge feia cantar als nois mossèn Francisco Riu quan entraven a doctrina.

Fóra bo que dediquéssim un temps de la nostra afortunada vida a parlar amb persones assenyades, segur que ens serviria d'esperó per fer les coses ben fetes.

Gràcies Francesc, m'heu fet bé amb la vostra conversa.

Jaume Valls i Bassa

Rectificació del Padró d'habitants

	Homes	Dones	Total
Població de Dret l'1 de març de 1981	1.184	1.162	2.346
Altes des de l'1 de març de 1981 al 31 de març de 1982	19	14	33
Baixes des de l'1 de març de 1981 al 31 de març de 1982	20	10	30
Població de Dret el 31 de març de 1982	1.203	1.176	2.349

Movimiento demográfico

DATOS FACILITADOS POR EL REGISTRO CIVIL
DEPENDIENTE DEL JUZGADO DE PAZ DE ESTA LOCALIDAD

NACIMIENTOS

Fecha	Nombre de los nacidos	Nombre de los padres
29- 8-81	Isaac Ciurans Mesa	José y Carmen
5- 9-81	Andrés Torner Marsal	Esteban y Montserrat
20- 9-81	Bertrand Moliner Ballesteros	Ricardo y Pilar
20- 9-81	Ignasi Moliner Ballesteros	Ricardo y Pilar
3-10-81	Montserrat Aymá Barbany	Esteban y Pilar
17-10-81	Marta Bonet Jordá	Pedro y Carmen
24-10-81	Marc Prim García	Pere y M. ^a Dolors
24-10-81	Jordi Bonet Nieto	Jaime y Encarnación
3-11-81	Nuria Barbany Grau	José y Ana-María
30- 1-82	Mireia Marsal Maspons	Jorge y Josefa
18- 3-82	Pere Durán Pi	Pedro y Francisca
28- 4-82	Marta Matarrodona Gran	Jaime y M. ^a Montserrat
25- 5-82	Mercè Palomera Barbany	Josep y Teresa
17- 6-82	Clara Iglesias Alern	Jorge y Montserrat
3- 7-82	Albert Carrillo Batlles	Pedro y M. ^a Antonia

DEFUNCIONES

Fecha	Nombre de los fallecidos	Domicilio	Edad
29- 7-81	Buenaventura Guasch Palou	Pje. Torras, s/n.	73
5- 8-81	Concepción Bassa Monrás	Can Martí	79
10- 8-81	Jaime Molins Agustí	Urb. Mallorca	78
25- 8-81	Saturnino Ciurans Dantí	Can Costa del Serrat	78
6-10-81	Francisco Dantí Puigdoménech	Cal Enricó	83
3- 1-82	Josefa Barbany Jofré	Sagrera, s/n.	67
6- 2-82	Rosa Gesa Llimargas	Sagrera, s/n.	82
12- 3-82	Josefa Viaplana Vila	Can Carlos	70
28- 5-82	Salvadora Corominas Buscá	Can Polvoré	82
22- 6-82	Pedro Parra Orozco	C/. San Esteban, 24	55
23- 6-82	Vicente Gual Barbany	Ctra. S. Feliu, s/n.	74
28- 6-82	María Gesa Llimargas	Can Bonaparte	81

MATRIMONIOS

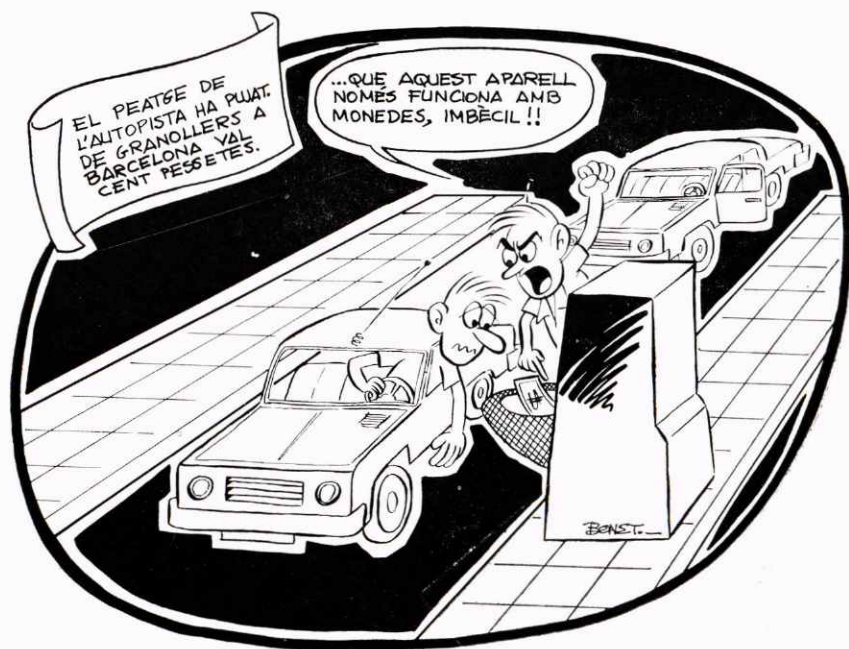
Fecha	Nombre de los contrayentes
8- 8-81	Juan Montes Rey y Rosa-María Cabot Vila
26- 9-81	Emilio Batlles Prim y María-Teresa Bachs Clapés
18-10-81	Alfonso Carrasco Robles y M. ^a Antonia Bonet Molins
19-12-81	Luis Bataller Benasco y Concepción Reina Romero
22-12-81	Daniel Tena Parera y Anna M. ^a Corts Puigdoménech
26- 1-82	Carles de la Salud Rubio y Francina Masagué Nogué
13- 2-82	José Antonio Sola Martínez y Sebastiana Guerrero Delgado
3- 4-82	Carlos Martínez Tomás y Julia Ticó Latorre
17- 4-82	Gregori Huguet Valle y María-Consol Restori Montero
19- 4-82	Miguel Saurí Pou y Margarida Durán Gual
23- 4-82	Jaume Moreno Costa y María-Teresa Ferrer Cabot
15- 5-82	José Cantos Sánchez y Montserrat Sotillo Novell

HUMOR,

per Escobar i Bonet

¡PRESTO! MI VOLERE PARLARE
AMB L'EXCELENTISIMO SIG-
NORE PAOLO ROSSI.

Guia
industrial
i
comercial

**Estalvi +
Serveis +
Crèdits =**

Una

eina útil per al

millorament de la pagesia

La **LLIBRETA VERDA-COMPTE AGRARI** representa un dels estalvis més bons i la possibilitat d'accés als serveis que interessen més als agricultors i ramaders, com són

- Crèdits de campanya
- Crèdits per compra de maquinària
- Crèdits per a noves inversions
- Avals davant els organismes oficials

El fet d'ésser titular de la **LLIBRETA VERDA-COMPTE AGRARI** li permet, a més a més, d'accedir automàticament als serveis del Grup **BANCA CATALANA-BANC INDUSTRIAL DE CATALUNYA** i, en especial, als del **Departament de Relacions Agràries**:

- Assessorament tècnic, agrícola i ramader
- Informació puntual de les còtitzacions de diferents mercats i del món agrari en general
- Cobrament de productes i collites
- Assistència a la Llotja de Barcelona, a la taula n.º 121

LLIBRETA VERDA-COMPTE AGRARI:
tranquil·litat per als agricultors i ramaders

Publicitat

**BANCA CATALANA
BANC INDUSTRIAL DE CATALUNYA**

Alimentació Bassa

ESPECIALITAT EN EMBOTITS

Pça. J. Maragall, s/n.

(La Sagrera)

Tel. 844 81 58

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

PERRUQUERIA DE SENYORES

Dolors Bassa

Casa Corder (El Rieral)

Telèfon 844 93 40

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

ESPORTS ORENÇANA
santa eulalia de ronçana

Tel. 844 82 03 - Plaça de l'Ajuntament, 2
SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

CONSTRUCCIONES

Muñoz

Urb. «Can Met» (parcela n.º 1)
Tel. 844 91 30

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

Restaurant LA VALL

BATEIGS — PRIMERES COMUNIONS — CASAMENTS

**DIRECCIÓ:
Francisco PANADÈS**

Fàcil aparcament

Parc infantil

Km. 3,400 de la Ctra. de Caldes a Granollers
Telèfon 844 82 58 **SANTA EULÀLIA DE RONÇANA**

F. Franch

☎ 844 80 10

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

**EXCAVACIONES
Y CIMIENTOS**

Andrés Cárdenas

Urb. Bosc del Forn, 89

Teléfono 844 82 36

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

TALLER ELECTROMECHANICO

- ★ Bobinaje de motores
 - ★ Cargas de Baterías
 - ★ Instalación Eléctrica
 - ★ Reparación de Motocultores y Excavadoras

Juan Vilaró

EL RIERAL

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

Subministres Cladellas

Venda al major de:

- ARTICLES PLATJA
- PESCA SUBMARINA
- ESPORTS
- JOGUETERIA EN GENERAL

Ctra. Sant Feliu, s/n.

Telèfon 844 83 00

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

PERRUQUERIA DE SENYORES

Maria Dolors

Verge del Remei, s/n.

Bloc A, 1.er, 2.^a

Telèfon 844 90 11

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

Ladrillos PEIROTEN de Fco. Girbau

COMERCIANTE EN TODA CLASE DE
MATERIALES PARA LA CONSTRUCCION
TRABAJOS DE REBAJES Y CIMIENTOS
Agente Oficial de ROCALLA y PLASTICO
OBJETOS DE JARDINERIA
Y BOTIJOS

Virgen del Remedio, 2

☎ 844 82 56 - 844 88 58

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

Cultivos Viure

☎ 871 11 32 - CARDEDEU

Floricultor Casellas

☎ 870 06 89 - GRANOLLERS

Jardinero

Luis Yélamos

☎ 844 82 42 - SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

COMERCIAL DEL VALLES

VENTA DE MATERIAL PARA LA CONSTRUCCION

Camino Campo de Fútbol, s/n.

Teléfono 844 83 08

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

duurāun

ARTS GRÀFIQUES

C/. La Serra, s/n.

Tel. 844 88 91

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

(Barcelona)

COL.LOCACIÓ DE PAPERS PINTATS

RÈTOLS I IMITACIONS

PINTOR INDUSTRIAL

Jaume Iglesias

Ctra de La Sagrera

Telèfon 844 89 82

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

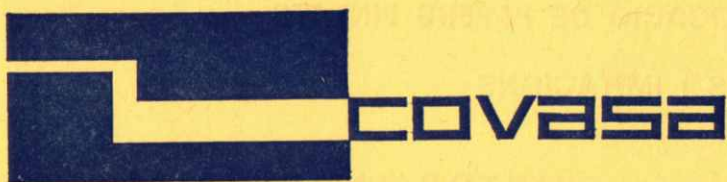
COMESTIBLES I CARNS
COMERÇ DE PINSOS I PATATES

Tenda Nova de

Pere Tura

Telèfon 844 81 09

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

CONSTRUCCIONES DEL VALLES, S. A.

AL SERVICIO DE LA CONSTRUCCION

☎ 844 80 00 - 844 80 75

Ctra. de Barcelona

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

CONSTRUCTOR D'OBRES

Joaquim Turell

La Sagrera - Tel. 844 88 43

— Casa Pepet Turell —

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

Bonnemaison

SEGUROS GENERALES

ADMINISTRACION DE FINCAS

GRANOLLERS

Avda. Prat de la Riba, 8

Tel. 870 11 98

STA. EULÀLIA DE RONÇANA

San Juan Bosco, s/n.

Tel. 844 87 38

I. DANTI

TALLER DE SERRALLERIA METÀL·LICA

Bastida Nova

Domicili particular: ☎ 865 00 36

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

VENTA DE TODA CLASE DE PRODUCTOS ALIMENTICIOS

CARNES «SUPER'S»

CONGELADOS Y HELADOS

J. Ciurans

Casa COSTA

Barrio «El Serrat»

Teléfono 844 81 31

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

- PINTURA DECORATIVA
- COL.LOCACIÓ DE PAPERS
- COL.LOCACIÓ DE SURO
- RÈTOLS

PINTOR

DROGUERIA

MARTI

- Venda de Papers Pintats
- Pintures
- Articles de Neteja
- Articles de Regal

La Sagrera
Telèfon 844 82 59

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

E L E C T R I C I T A T

CASALS

EXPOSICIÓ I VENDA DE TOTA CLASSE D'ELECTRODOMÈSTICS
LLISTES DE NOCES

Bateries de Cuina - Vaixelles - Cuines - Neveres
Estufes - Màquines de rentar superautomàtiques
Calefacció elèctrica

Telèfon 844 81 35
El Rieral

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

Muebles de encargo

Cocinas de fórmica

Módulos y a medida

CARPINTERIA ARTESANA - EBANISTERIA

Manuel Gómez Infante

DECORACION EN MADERA - TALLA Y TORNO

**Diversidad de modelos en mobiliario de cocina
en materias nobles**

Modelos tradicionales:

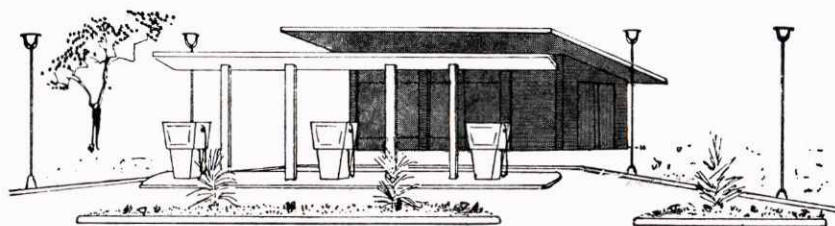
Provençal, Castellano, Rústico, Catalán antiguo

**Creación de modelos propios,
combinados en maderas nobles y fórmicas
caña, juncos, paja, mimbre, rafia,
corcho y tejidos**

DISEÑOS Y PRESUPUESTOS GRATIS

Casa Joanet - La Sagrera, s/n. Telèfs. 844 80 30 - 844 82 04
SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

SANTA EULÀLIA

- ESTACIÓ DE SERVEI
- COMPRA-VENDA D'AUTOMÒBILS
- TALLER DE REPARACIONS

Carretera de Barcelona, s/n.

Telèfons:

Taller: 844 88 06

Est. Servei: 844 82 31

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

(Barcelona)

SERVEI OFICIAL

CONSTRUCTOR
D'OBRES

Antoni Gran Raga

- Especialidad en reparaciones de todas clases

☎ 844 88 59

Piscines, 1

Urbanització «Els Ametllers»

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

CISTELLERIA

VÍMETS

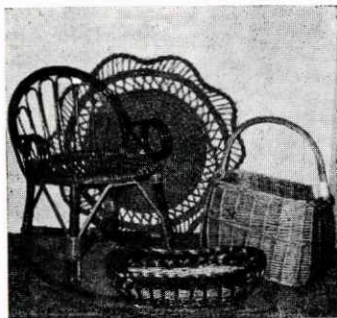
Montserrat

Cabassos - «Bolsos»

Estores - Objectes de vímet

Taules jardí i terrassa

Persianes - Cortines

Edifici «La Sala»

Tel. 844 88 36

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

Pescadería Santa Eulalia

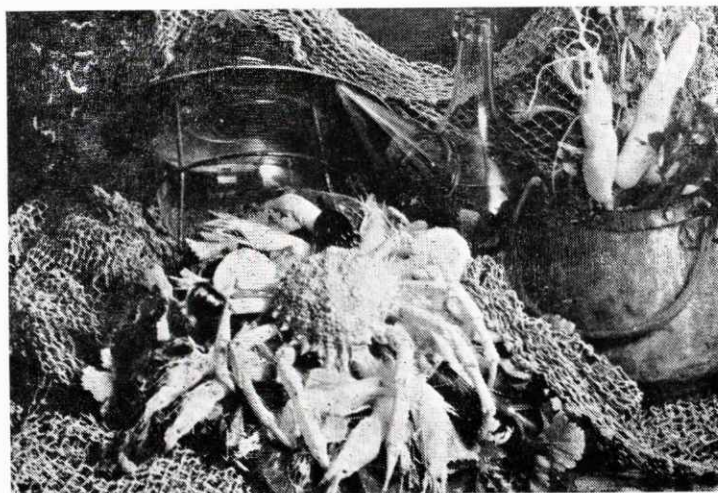
PESCADOS

MARISCOS FRESCOS Y CONGELADOS

RECEPCION DIARIA

ESPECIALIDAD EN LANGOSTAS VIVAS

V I V E R O S P R O P I O S

Santa Eulalia

Barcelona

Pl. Ayuntamiento, 4 (tienda)

Mercado Porvenir — 235 —

BAR

RESTAURANT

PERGOLA

Terrassa

Especialitat: Paella i Brasa

BANQUETS ★ CASORIS ★ BATEIGS ★ COMUNIONS

APARCAMENT PROPI

Font de Sant Isidre
(Pje. de los Rosales, 2)

Telèfon 844 81 32

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

Fonda Maria

— Casa DURAN —

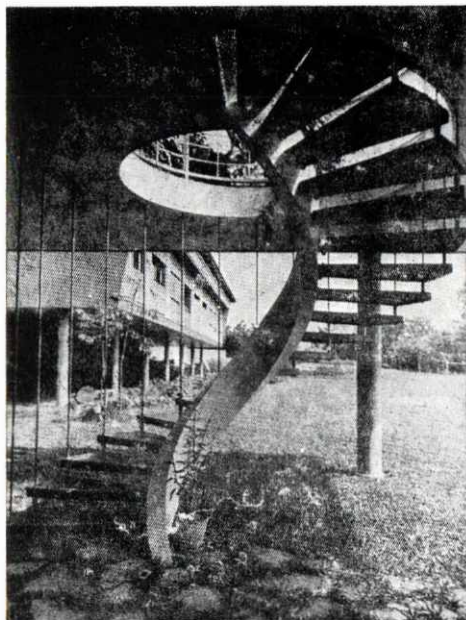
MENJARS CASOLANS

OBERT TOT L'ANY

Carretera de La Sagrera

Telèfon 844 82 60

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

FUSTERIA METÀL·LICA

EN FERRO I ALUMINI

Portes enrotllables i basculants

J O M I

de **Josep TORRELLAS**

TALLER:

St. Josep, s/n.

PARTICULAR:

Tel. 844 83 30

Tel. 844 88 84

STA. EULÀLIA DE RONÇANA

Can Presseguer (soterrani)

BIGUES

**PASTISSERIA
FORN DE PA**

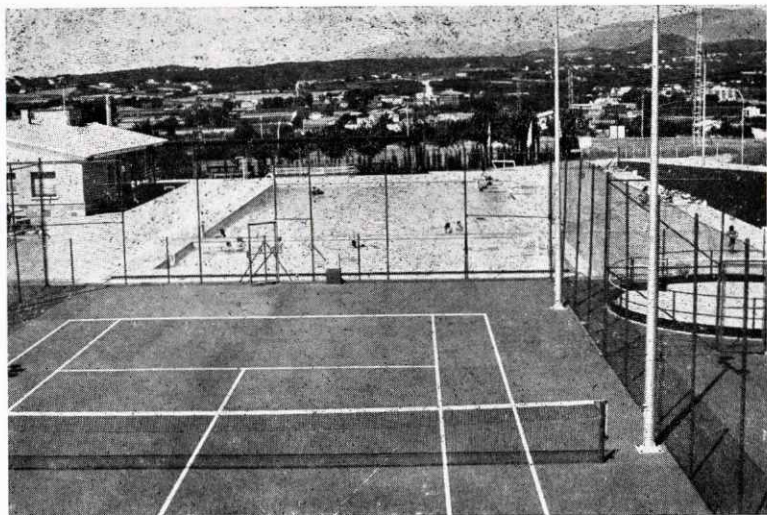
SANT ANTONI

de **Jaume Peig**

Telèfon 844 81 80

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

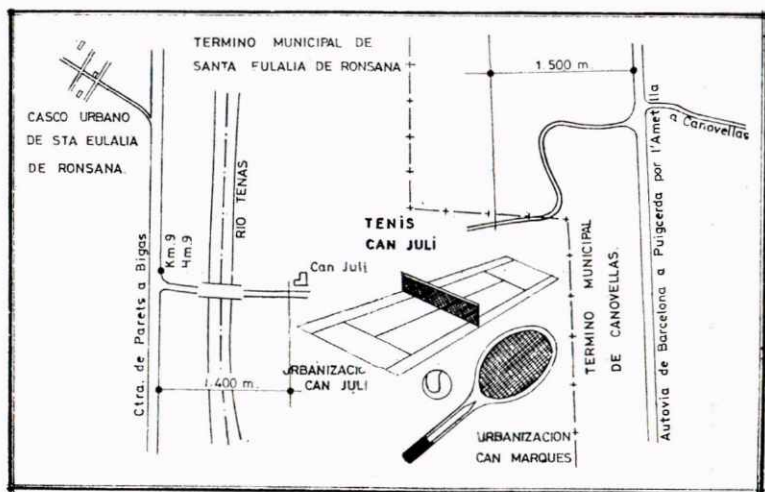
PISCINES I TENNIS CAN JULI

SERVEI DE BAR I FRANKFURT

«Urbanització Can Juli»

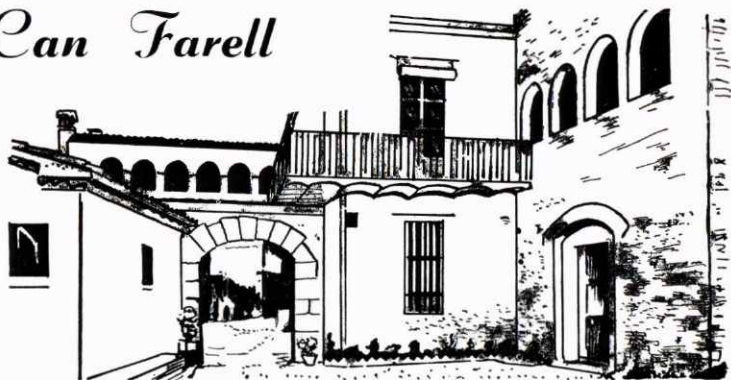
☎ 844 82 81

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

RESTAURANT

Masia Can Farell

Km. 5,500 de la carretera de
Caldes a Granollers - Tel. 844 87 07
SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

**fincas
cruilla**

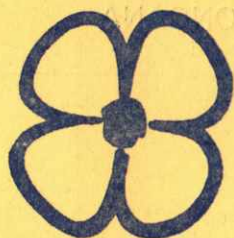
**COMPRA - VENTA
PROYECTOS Y CONSTRUCCIONES**

Cruce Llissá de Munt
Sta. Eulalia de Ronçana
Granollers - Caldes
Tel. oficina: 841 62 76

~~~~~

FORN DE PA

PASTISSERIA

Santa Eulàlia

La Sagrera

Ctra. La Sagrera

Telèfon 844 89 54

El Rieral

Ctra. Sant Feliu

Telèfon 844 81 60

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

~~~~~

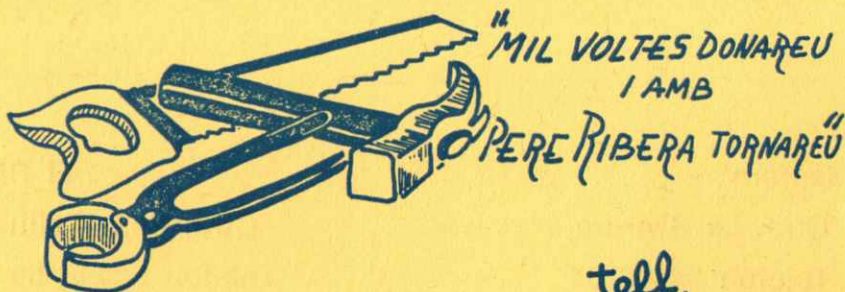
Farmàcia

S. Galceran

Pl. Ajuntament, 2 - Tel. 844 89 80

CANTA EULÀLIA DE RONÇANA

TREBALLS de
FUSTA en GENERAL

Cami Can Costa ^{telf.} s/n. 8448900.

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

Transportes BONET

RECADERO DIARIO A BARCELONA

BARCELONA:

Pallars, 129 - Tel. 300 18 34

Ali-Bey, 51 - Tel. 225 69 36

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

Teléfono 844 89 98

PELUQUERIA

DE SEÑORAS

María Uñó

c/. Virgen del Pilar

Teléfono 844 84 49

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

**PELUQUERIA
FEMENINA**

MONTSE

Plaza Ayuntamiento

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

BAR

ALIMENTACIÓ

La Sala

MIQUEL MASPONS

Telèfon 844 87 56

EL RIERAL

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

Construccions

Molins, S.A.

Carrer Pi Gros - «Urb. Bosc del Forn»
SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

Telèfons:

OFICINA:

844 81 81

PARTICULARS:

844 82 82

844 90 10

844 81 74

844 88 77

CARPINTERIA MECANICA

Esteve Torner

Teléfono 844 80 59

EL RIERAL

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

BAR - BODEGA

CAN RAMONET

GRAN SURTIDO EN TAPAS VARIADAS Y BOCADILLOS

Urb. La Campiña - Parcela 92

— Calle Aragón —

Teléfono 844 90 51

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

TOSSINERIA - CARNISSERIA - COMESTIBLES

Josep Flaqué Galobart

SERVEI DE TAXI

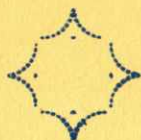
El Rieral

844 82 83

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

MERCERIA ● TEIXITS ● OBJECTES PER A REGAL

CASA ELIAS

Pl de l'Església - Telèfon 844 81 95

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

DESPATX DE TOPOGRAFIA

I ARQUITECTURA

Esteve Aymà Pedrola

- Medicions de finques, parcelles
- Planells topogràfics
- Projecte de vivendes, croquis, etc.

Pl. de l'Ajuntament, 2, baixos

Telèfon 844 92 82

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

RESTAURANT - SNACK-BAR

Santa Eulàlia

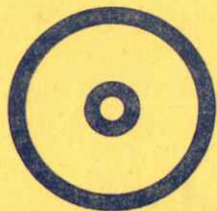
**AMPLIO SALON PARA BANQUETES Y BODAS
ESPECIALIDAD A LA CARTA
Y A LA BRASA**

Parque infantil • Pista patín • Gran aparcamiento

Ctra. Barcelona, s/n.

Teléfono 844 88 05

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

Germans Bau

TREBALLS DE FUSTERIA

TALLER:

Can Tabaquet

PARTICULAR:

Verge del Remei

Telèfon 844 83 11

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

Instal·lem ENERGIA SOLAR i calefacció amb llar de foc

Aprofitament d'energia TÈRMICA

Aigua calenta sanitària
Calefacció de vivendes

Aprofitament d'energia FOTOVOLTAICA

Electrificació de vivendes
Petites antenes repetidores

**CAPTACIO,
APROFITAMENT
I REGULACIO
DE L'ENERGIA**

Nostres Llars, Sta. Eulàlia de Ronçana.
(Barcelona)

Tel. 844 85 45

Can Vila

(ESTANC)

Espardenyeria i Merceria • Objectes Regal i Escriptori

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

Telèfon 844 90 33

CONSTRUCCIONS

JOAN DANTI

(CASA MATEU)

☎ 844 88 33

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

BAR JUAN

JUAN MONTOYA

ESPECIALIDAD EN POLLOS A L'AST

C/. Las Piscinas, 27

Teléfono 844 92 82

Urbanización «Els Ametllers»

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

SALON

de

PELUQUERIA DE SEÑORAS

Dolores

Virgen del Remedio (Pisos Torras)

☎ 844 88 85

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

CONSTRUCCIONES

J. Montes

Virgen del Remedio, s/n., piso 1.º

Teléfono 844 88 04

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

BARBERIA

GRAN ASSORTIT DE CALÇATS

OBJECTES PER A REGAL I PERFUMERIA

S. Salvadó

Telèfon 844 88 61

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

**TENDA DE QUEVIURES
TOCINERIA**

CARNISSERIA

POLLERIA

POLLASTRES A L'AST

Antoni Gubern

Magatzem de pinsos, grans, farines i farratges

Fruites - Vins - Insecticides

PREUS ECONÒMICS

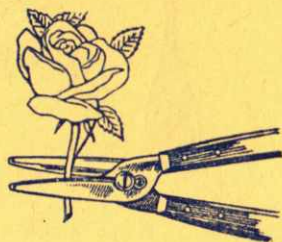
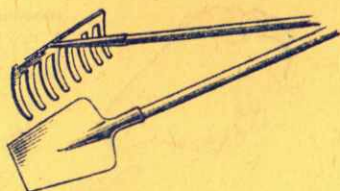
— CASA MARANGES —

Telèfon 844 81 57

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

Ferreteria Poma

TRANSPORTS GENERALS

Ctra. de Barcelona - Telèfon 844 80 60
SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

PELUQUERIA DE SEÑORAS

Casa Montes

LA SAGRERA

Teléfono 844 87 66

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

TOCINERIA CARNICERIA

Vilardelo
(CASA PUJADAS)

C/Serra Granada - STA.EULALIA DE RONSANA

Teléfono 844 87 82

CONSTRUCCIONES

NATERAS

EL RIERAL

Tels. 844 91 26 - 844 90 31

Urb. «Can Torras» - Casa Nateras
SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

Restaurant Mestret

Joan Puigdomènech

COMUNIONS I BATEIGS

MENJAR CASOLÀ

OBERT TOT L'ANY

AIRE ACONDICIONAT

Telèfon 844 82 07

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

i. g. sta. eulàlia

indústria gràfica

Sant Joan Bosco, s/n.

Telèfon 844 80 82

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

TENDA DE COMESTIBLES - FRUITES I VERDURES
POLLASTRES - OUS - CARNS FRESQUES
BEGUDES - GELATS

Casa Lola

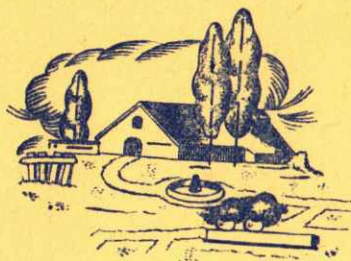
Vda. de PERE ROURA

LA SAGRERA
Telèfon 844 88 57
SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

Jardineria

Yélamos

CONSTRUCCIÓ I CONSERVACIÓ DE JARDINS

— Casa Yélamos —

Verge del Remei

Telèfon 844 82 42

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

Ràdio

Televisió

JOSEP DANTI

CASA FRANCESC

Telèfon 844 80 57

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

FERRETERIA
de

Miquel Barbany

Especialitat en ferrar cavalleries

Telèfon 844 81 56
SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

R e s e r v a t

CONSTRUCCIONS

E. Folch i

E. Verduo

Doctor Fleming, 21

Can Just, s/n.

Telèfon 865 83 13

Telèfon 844 84 37

SANT FELIU DE CODINES

STA. EULÀLIA DE RONÇANA

RESTAURANTE

Y BODEGA

Matilde

Teléfono 844 87 98

Divina Providencia, 1

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

LAMPISTERIA I ELECTRICITAT

Víctor Sala

Telèfon 844 89 25

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

-
- PINTURA
 - DECORACIÓ
 - COL.LOCACIÓ SÒLS
 - MOQUETA
 - PLÀSTIC
 - RÈTOLS
 - EMPAPERAT

F. Blanca

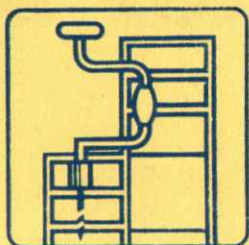
Verge del Remei, s/n.

Telèfon 844 90 18

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

F U S T E R I A

Lluís Girbau

c/. La Serra, s/n.
Tels. 844 82 80 - 844 89 74
SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

T R A N S P O R T E S

Francisco Jiménez

Urbanización Bosc del Forn
c/. Pi Gros, n.º 10 - Tel. 844 87 13
SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

SUPER Santa Eulàlia

COMESTIBLES - CARNS - LICORS

PREUS ECONÒMICS

C/. Jaume I, 27

Telèfon 844 81 28

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

Flors

OBJECTES REGAL - CERÀMICA

PLANTES - LLAVORS

RAMS - CENTRES FLORALS

PRODUCTES FITOSANITARIS

Ctra. de La Sagrera, s/n.

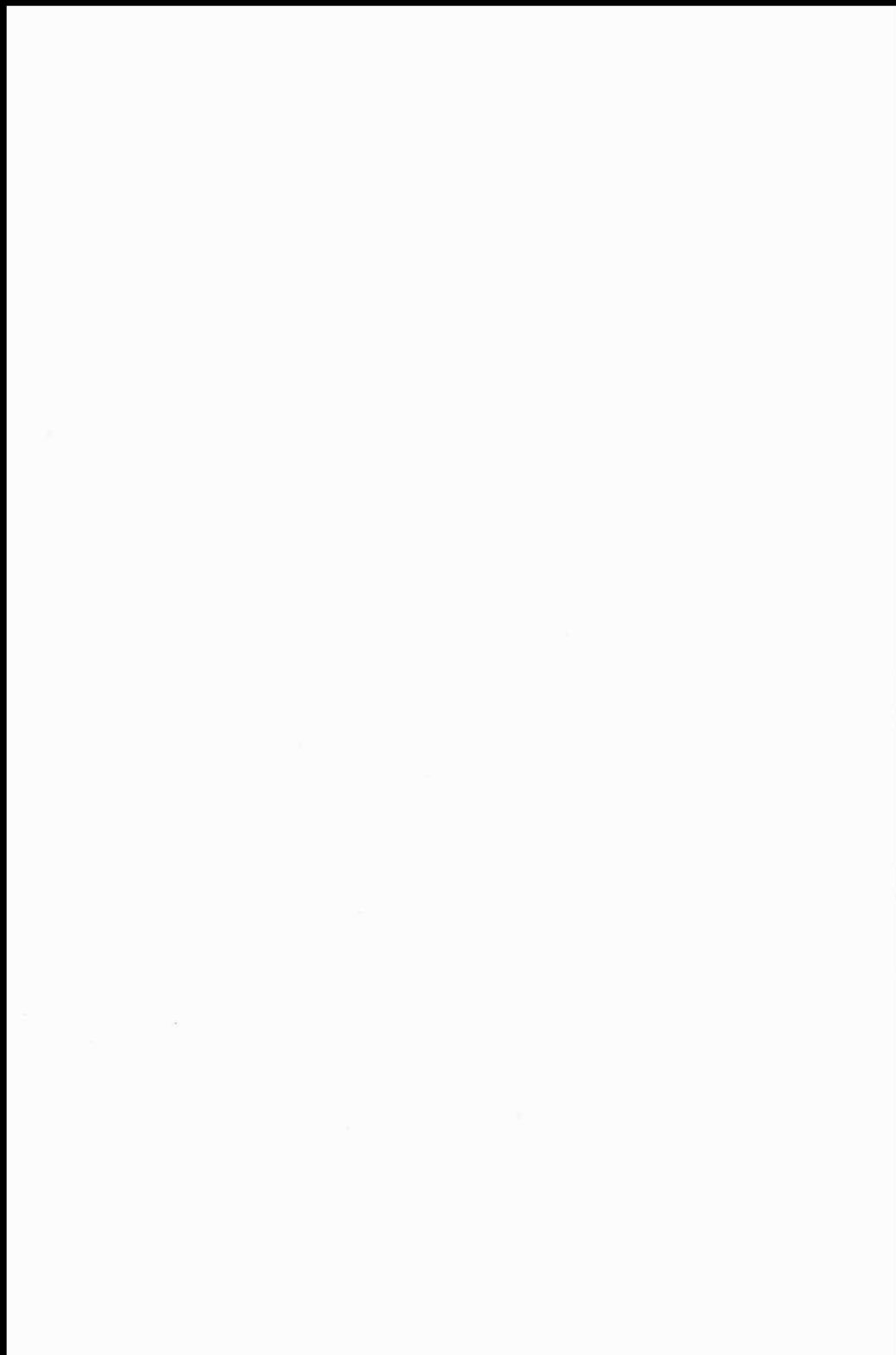
Can Joanet

Telèfon 844 89 21

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

- Assessorament dietètic
- Lliçons d'alimentació natural
- Cursos de dietètica i nutrició
- Classes de cuina naturista
- Selecció de productes — naturals — orientals
— biològics — macrobiòtics
- Nutrició infantil
- Herbes i plantes medicinals
- Bellesa i cosmètica natural
- Saló de te i degustacions
- Objectes complementaris
- Consultori naturista a càrrec de neuròpata especialitzat

PUBLICACIO
PATROCINADA
PER
L'AJUNTAMENT
DE STA. EULALIA